

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE GEMEENTE DORDRECHT - DORDTSE DINSDAG D.D. 14 NOVEMBER 2023

Vergaderzaal 1

2. Vragenhalfuur

Voorzitter: De heer Schalken-Den Hartog

Raadsgriffier: Mevrouw Wepster

Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Kolff (Burgemeester)

Dhr. Bootsman (GroenLinks)

Dhr. Damen (PvdA)

Dhr. Van der Net (VVD)

Mevr. Stolk

Portefeuillehouders: wethouder R. van der Linden, wethouder M. Merx.

Opening

De voorzitter: Beste mensen. Het is zeven uur. We gaan starten met het Vragenhalfuurtje van dinsdag 14 november. Welkom allemaal. We hebben vandaag een drietal vragen en ik wou eigenlijk naar de eerste vraag en die is van GroenLinks en de heer Bootsman die kan de vraag kort toelichten. Gaat uw gang.

De heer Bootsman: Jazeker voorzitter, dank u wel. Gisteren konden we in een artikel op Binnenlands Bestuur lezen dat bij de vorige verkiezingen 80 procent van de stemlokalen niet goed genoeg toegankelijk was voor mensen met een beperking. Demissionair Minister van Binnenlandse Zaken De Jonge doet een dringende oproep aan gemeenten om dit voor de komende verkiezingen, zowel op 22 november als op 6 juni te verbeteren, zodat de democratie toegankelijk is voor iedereen. Denk hierbij niet alleen aan complete ontoegankelijkheid, maar ook aan gedeeltelijke ontoegankelijkheid, zoals zware deuren die dichtzitten. In het kader hiervan hebben wij de volgende vragen: hoe staat het met de toegankelijkheid van de stemlokalen in Dordrecht? Er staan er twee officieel als ontoegankelijk te boek, is de rest volledig zelfstandig toegankelijk? Zo nee, waarom niet? Twee: is deze toegankelijkheid nu of eerder getest door representatieve organisaties van ervaringsdeskundigen om de toegankelijkheid ook echt te kunnen waarborgen? Drie: hoe zit het met de beschikbaarheid van een stemmal ten behoeve van slechtzienden, is deze nog steeds alleen maar op het stadskantoor aanwezig? En zo ja, waarom is dat? Vier: is het College bereid om, als deze toegankelijkheid nog niet goed genoeg bereikt, deze zo snel mogelijk op te pakken, zodat onze democratie voor iedereen toegankelijk is? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel voor de toelichting. Ik ga naar de burgemeester.

Burgemeester Kolff: Dank. Nou allereerst dank voor de vraag. Buitengewoon belangrijk dat bij het feest 'de democratie', laten we het zo maar even noemen, de verkiezingen die ook binnenkort, volgende week, weer gehouden worden, de toegankelijkheid tot stembureaus zo groot mogelijk is en dat iedereen die dat wil in staat is om zijn of haar stem uit te brengen. In Dordrecht hebben we, dat heb ik vorige week in de raadsvergadering ook gezegd, ruim 60 stemlokalen ter beschikking en dat is voor een stad van onze omvang ongeveer anderhalf keer het gemiddelde in Nederland. En dat doen we expres om te zorgen dat er zo dichtbij mogelijk bij iedereen een stemlokaal is. En dan is het inderdaad nog van belang dat die stemlokalen worden bemenst en dat ze toegankelijk zijn. Als het gaat om vraag één, hoe staat het met de toegankelijkheid, er staan twee inderdaad als ontoegankelijk te boek, is de rest volledig zelfstandig toegankelijk, dan klopt dat precies. De stemlokalen Inter Amicos en het stadhuis zijn gezien de aard van het gebouw wat lastiger toegankelijk voor mensen met bijvoorbeeld een beperking. Het stadhuis is wel met een lift zoals u weet toegankelijk, maar die route is wat minder gebruiksvriendelijk, via de fietsenkelder. De overige stembureaus zijn allemaal volledig zelfstandig toegankelijk, de deuren staan in principe allemaal ook open en de stembureaus met hogere drempels worden voor zien van een zogeheten drempelhulp. Als het gaat om de test die door een eventuele representatieve organisatie gedaan is of door een ervaringsdeskundige, dat is ook gebeurd. Eerder is de toegankelijkheid van alle stembureaus getest door Ongehinderd. Daar bent u ongetwijfeld mee bekend. De aanbevelingen die Ongehinderd heeft gegeven, zijn ook zoveel mogelijk doorgevoerd in de stembureaus. Er zijn wel wat stembureaus daardoor ook afgefallen in de huidige situatie en er zijn ook weer nieuwe toegevoegd. En voor alle stembureaus die we op dit moment gebruiken geldt dat we die toetsen aan de richtlijnen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en dat ze daar ook aan voldoen. Dan de stemmal voor slechtzienden, ook belangrijk dat die mensen hun stem kunnen uitbrengen. Die is inderdaad alleen op het stadskantoor aanwezig. En dat heeft eigenlijk puur te maken met de hoge kosten. Hij wordt zeer sporadisch gebruikt, maar het is wel belangrijk dat in onze stad zo'n voorziening er is. Maar de kosten van een stemmal zijn 3500 euro per verkiezing. En gezien het feit dat we ook nu meer verkiezingen hebben eigenlijk dan gepland, hebben we ervoor gekozen om die op een plek centraal in de stad ter beschikking te stellen en die locatie, die wordt ook vooraf aan alle kiezers gecommuniceerd. En dan tot slot zijn we bereid als de toegankelijkheid niet goed genoeg is, om dat te verbeteren, dat is altijd het geval. Elke verkiezingen wordt weer opnieuw geëvalueerd en gekeken of we het de volgende verkiezingen nog weer beter kunnen doen. Maar op dit moment lijkt het er dus op dat het in onze stad aardig op orde is en wij dus niet behoren tot die 80 procent die u net noemde, voorzitter, of die de heer Bootsman noemde.

De voorzitter: Dank u wel. Voldoende beantwoord? Nou, volgens mij wordt er alles aan gedaan dat iedereen kan gaan stemmen volgende week woensdag. De tweede vraag is de vraag van de VVD en die gaat over de short stay facility, de heer Van der Net, die kan hem kort toelichten.

De heer Van der Net: Wij hebben gelezen dat er een woning in de short stay een maand is gesloten, omdat er wapens en drugs waren gevonden. Maar wij hebben daar ook in de buurt, hebben wij straatbezoeken afgelegd en de mensen geven gewoon aan dat ze daar gewoon ernstige overlast hebben van wat zij zeggen mensen zijn van de short stay facility, die hangen in portieken, maar soms gaan ze zelfs ook langs de deur om daar te bedelen en ook bij het winkelcentrum. Nou, wij maken ons wat dat betreft als VVD ernstig zorgen om de veiligheid en de leefbaarheid in de genoemde buurt, ook omdat we toch een tweede situatie Kasperspad Kromhout willen voorkomen. En vandaar ook deze vraag ook met name ook van, nou waarom maar een maand met betrekking tot een ernstige vondst, maar ook wel van of dat het College bekend is met de ernstige overlast en of dat daar al maatregelen zijn genomen. Dat is hem, voorzitter.

De voorzitter: Ja. Dank u wel. Ik ga weer naar burgemeester.

Burgemeester Kolff: Ja. Dank ook voor deze vraag. Want het is natuurlijk een vervelende situatie iedere keer als er in Dordrecht handelshoeveelheden drugs worden gevonden in een huis of in een bedrijfslocaties of in dit geval in de short stay facility. Aan de andere kant kun je het ook zo zien. Het is goed dat het wordt ontdekt en dat er meer mensen zijn die dat melden, dat erop wordt geacteerd, dat de politie erop handelt en dat we vervolgens aan de hand van de bestuurlijke rapportage een besluit nemen om daar ook de openbare orde te herstellen, want dat is het doel van zo'n sluiting, het herstellen van de openbare orde. Het is vaak zo dat als er meer dan een kleine hoeveelheid wordt gevonden en andere hoeveelheid, dat er ook loop is in zo'n pand. En dat willen we natuurlijk voorkomen en ook een duidelijk signaal afgeven dat het in onze stad niet wordt getolereerd. Nou ik heb daar als burgemeester een zogeheten handhavingmatrix voor die ik hanteer. Dus afhankelijk van de omstandigheden is de basis dat we drie maanden sluiten om de openbare orde te herstellen. Maar iedere keer opnieuw als zich zoiets voordoet, dan is dat een afweging en dan wordt er ook gekeken naar allerlei andere omstandigheden. Kan bijvoorbeeld zijn dat er een woonhuis is waar een gezin woont, dat er kinderen in het spel zijn, dat er bijvoorbeeld een senior, een oudere nog in de woning woont. Dat zijn allemaal aspecten waar we rekening mee houden als het gaat om een sluiting, alhoewel wel blijft staan dat herstel van de openbare orde van groot belang wordt geacht. In dit geval heb ik ervoor gekozen om van die drie maanden maar een maand te sluiten. Dat heb ik ook afgestemd met mensen van Team Veiligheid en de politie. Die zeiden ook van ja, in deze omstandigheid is een maand echt voldoende om de openbare orde te herstellen. De hulpverlenende instantie heeft ook zelf allerlei maatregelen genomen om dit in de toekomst daar te voorkomen. Ja en we hebben natuurlijk ook te maken, dat speelt ook mee in de afweging, met schaarste van dit soort woonunits, als het gaat om de mensen die daar worden opgevangen. Dat zijn toch hele bijzondere doelgroepen die daar samen worden gebracht, daar hebben we schaarste in. Dat telt ook mee. Uiteindelijk leek ons een sluiting van een maand hier afdoende voor het herstel van de openbare orde. Meestal is het dus overigens drie maanden en soms is het zes maanden afhankelijk van de ernst van de situatie. Dan de vraag of wij bekend zijn met ernstige overlast.

Nou voor zover ons bekend en de signalen die u heeft, die ontvang ik ook graag op een bureau dat we daar, zodat wethouder Merx en ook wethouder Heijkoop, die

verantwoordelijk is voor de short stay facility en ik daarnaar kunnen kijken. Maar grootschalige problematiek lijkt, gezien het aantal signalen dat wij ontvangen, niet aan de orde. Het is natuurlijk wel zo dat daar kwetsbare, bijzonder doelgroepen worden opgevangen en dat dat tot overlast kan leiden. Nou, ik zou die signalen heel graag krijgen. Het is ook van belang dat mensen die overlast ervaren dat echt melden, ofwel via Fixi, ofwel bij handhaving, of rechtstreeks bij ons of bijvoorbeeld bij de politie. En dan kunnen we er ook maatregelen opzetten met aanleiding van uw signaal. In ieder geval gaan we het gesprek aan. Dat zal de heer Heijkoop doen met de leiding, met de uitbater van de short stay facility, dus dat eventjes ten aanzien van die vragen voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Van der Net.

De heer Van der Net: Het aanbod om in ieder geval daar gebruik van te maken om aan te geven wat er aan de hand is, dat doen we graag. We hebben donderdagavond een avond gepland in Wielwijk waar mensen voor uitgenodigd zijn en we hebben via de mail ook al wat reacties gehad, die zullen we verzamelen en dat komt dan weer richting het College, voorzitter.

De voorzitter: Nog een vraag...

Burgemeester Kolff: Nog even een aanvulling dan ook op dit signaal, altijd goed natuurlijk als u als raadslid ook als volksvertegenwoordiger u laat zien in de wijk en signalen oppakt en ook aan ons doorgeeft. Maar het is ook echt van belang dat de mensen zelf met een aanduiding zich ook melden bij de daartoe bevoegde instanties, zodat die worden geregistreerd en dat we dat ook kunnen afwegen in alle andere signalen die we binnenkrijgen.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, nog even een korte aanvulling erop, want ik onderschrijf het pleidooi van de heer Van der Net, alleen de klachten die van bepaalde bewoners komen, zijn ook vaak kwetsbare ouderen die daar in de wijk zitten en die hebben toch een beetje een aversie tegen het melden bij de politie, al is het al maar uit angst. Dus ik hoop dat u dat ook mee wil nemen in uw onderzoek.

Burgemeester Kolff: Ja dank. Ik herken dat wel hoor, dat sommige groepen terughoudend zijn bij het melden bij de politie. Toch is dat van belang. Ik blijf het benadrukken. Tegelijkertijd is er daarom ook zoiets als Meld Misdaad Anoniem, waarbij het volstrekt anoniem gemeld kan worden, zonder dat het ook herleidbaar is naar van wie het komt. Maar het is wel van belang dat we, als er signalen uitwijken, die zijn in dit geval rondom die short stay facility, dat dat ook echt via die instanties binnenkomt, omdat daar gewoon een registratiesysteem achter zit.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Ik denk voldoende over dit punt. Dan hebben we de derde vraag. Dat is een vraag over de verlichting in het Weizigtpark, daar hebben we

eerder andere vragen over gehad. Deze komt van de kant van de PvdA en de heer Damen, die kan hem kort toelichten.

De heer Damen: Dank u voorzitter. Het gaat om het pad tussen de hoofdingang van het Weizigtpark bij de Nassauvijvers en de toegang tot Turboflat, daar zijn de laatste dagen de lantaarnpalen verwijderd. Er zijn meer lantaarnpalen verwijderd in het Weizigtpark, maar die zijn vervangen. Ik begreep van een bezoeker van Weizigtpark dat hier de lantaarnpalen niet zouden worden vervangen en daar zou een reden voor zijn, namelijk dat de bedoeling was dat wanneer het donker is de mensen die het station verlaten of anderszins in Weizigtpark moeten zijn, de hoofdroute zouden nemen van de achterkant van het station naar de hoofdingang van Weizigtpark en niet dit pad zouden bewandelen. Nou, dat vond ik heel bevreemdend. Ik heb dat nog nagevraagd bij de uitvoerder van de werkzaamheden in het Weizigtpark op dat moment en die zei van ja, we moesten die lantaarnpalen weghalen, ik weet niks van het nieuw plaatsen van lantaarnpalen. Dus daar leid ik uit af dat het niet de bedoeling is dat daar lantaarnpalen terugkomen. Het pad is 's avonds donker, maar naar mijn idee kan het niet de bedoeling zijn dat je lantaarnpalen op een bepaalde plek weghaalt.

De voorzitter: Mijnheer Damen, ik denk dat uw vragen duidelijk zijn, u heeft een korte toelichting kunnen geven. Het is nu bijna anderhalve minuut en ik wou eigenlijk overgaan naar de beantwoording, want de heer Van der Linden heeft ook al kennis kunnen nemen van uw vragen. Dank u wel.

De heer Van der Linden: Dank u wel voorzitter en dank voor de vraag. Het klopt. De betreffende lantaarnpalen op dat parallelle pad zeg maar, die worden niet teruggeplaatst. We hebben op de hoofdroutes van het park zes meter breed nieuwe lantaarnpalen geplaatst, die ook inmiddels zijn geplaatst en werken. En voorzitter, u gaf aan, ja heeft dat in de stukken gestaan destijds. Dat heeft in de stukken gestaan, maakt ook deel uit van de beraadslagingen in de besluitvorming 21. Ik kan de bijlage erbij noemen, zal ik dat doen, hoeft niet hè, dacht ik al. Is een speciaal nagezocht bijlagenummer, maar dat gaan we niet doen. Derde vraag is van, waarom is dit nou? De voornaamste reden was dat we hebben besloten, licht waar het moet. Sociale veiligheid was heel belangrijk in dit dossier, maar ook donker waar het kan, want er zit ook een hoop fauna zoals vleermuizen, dus niet op elk paadje verlichting, maar op de hoofdroute dus wel. En de vierde vraag zou zijn geweest of het College niet met ons, de PvdA dus, van mening was zou zijn dat een dergelijke handelwijze bizar en extreem volgend is. Gelukkig hoeven we op die vraag niet in te gaan want dat is dus niet de reden geweest. Tot zo ver.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft nog een vervolgvraag, mijnheer Damen.

De heer Damen: Ja. Het is nu tamelijk donker op de pad. Dat was blijkbaar de bedoeling. Dat dat de bedoeling was, dat stond mij niet meer hielden voor de geest.

Maar mocht het nou aanleiding zijn om te zeggen van nou, dat geeft toch een onveilige situatie ter plekke, dan lijkt het me raadzaam dat men zich bezint op het terugplaatsen van die lantaarnpalen.

De voorzitter: De heer Van der Linden.

De heer Van der Linden: Dank. In de overwegingen die we hebben gedaan destijds, een paar jaar geleden, het element sociale veiligheid speelde een grote rol, bereikbaar speelde een grote rol. Daarom brede toegangspaden met behoorlijk veel felle verlichting en een andere overweging was ook, dit park is ook bedoeld voor niet alleen voor de mensen, maar ook voor de dieren. Dus daarom is een afweging gemaakt in stukken heel, heel goed verlichten en andere stukken juist niet verlichten. Natuurlijk, naarmate het werk bijna klaar is en het in gebruik wordt genomen, kan het altijd zo zijn dat mensen reden zien om deze vraag nog eens te stellen. En daar zijn we natuurlijk ook ontvankelijk voor.

De voorzitter: Dank u wel. Ik merk dat de heer Merx nog iets wil toevoegen.

De heer Merx: Ja heel kort, want vanavond spreken we toevallig over het verlichtingsbeleid, dat wat de heer Van der Linden zegt, wat in het wijkgebouw gebeurt, is ook inmiddels in het beleid vormgegeven. Dus als u daar wensen enzovoorts bij heeft, kunt u dat vanavond ook gewoon meegeven. Dan kunnen we daar nog eens naar kijken. Maar dan meer in zijn algemene beleidsvorming.

De voorzitter: Dank u wel. Dit waren de vragen voor vanavond, dank voor uw aandacht, dank voor de vragen, dank voor de beantwoording en prettige avond.

3. Themabijeenkomst vroegtijdige schoolverlaters MBO met Da Vinci en Aanpak Match

Voorzitter: Mevrouw Pichel
Commissiegriffier: De heer Boogaard
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:
Mevr. Boom (VVD)
Dhr. Burakçin (GroenLinks)
Dhr. De Heer (ChristenUnie-SGP)
Mevr. Jager (Beter Voor Dordt)
Mevr. Kamphuis (SP)
Dhr. Katif (Beter Voor Dordt)
Dhr. Kleinpaste (Gewoon Dordt)
Mevr. Schnabel (Partij van de Arbeid)
Mevr. Simon-Van Waardhuizen (Fractie Van Waardhuizen)
Dhr. Stolk (VSP)
Dhr. Tutupoly (Op ons Eiland)
Mevr. Van Vugt (CDA)
Dhr. Venderbos (Partij voor de Dieren)

Inspreker:
Mevr. Oprel (Inspreker, ROC Da Vinci College)

Mevr. Terweij (Inspreker, MBO Yuverta Dordrecht)
Mevr. Willemze (Inspreker, coördinator De Matchmakers)

Ambtelijke ondersteuning:
Mevr. Benamu (ondersteunend ambtenaar)
Dhr. Bomius (ambtenaar)

Portefeuillehouder: wethouder C. van Benschop

Opening

De voorzitter: Een hele goedenavond, dames en heren en welkom bij deze, is het een beeldvormende vergadering, een beeldvormende vergadering. Ja, het staat hier. Ik zat even in kleuren te denken. Voordat we beginnen wil ik eigenlijk graag voor het verslag even een rondje doen van de aanwezigen en dan ga ik vandaag links van mij beginnen.

De heer Boogaard: André Boogaard, commissiegriffier.

Mevrouw Van Benschop: Chris van Benschop, wethouder.

De heer Bomius: Serge Bomius, ambtenaar.

Mevrouw Benamu: Lieske Benamu, ondersteunend ambtenaar.

De heer Stolk: Leo Stolk, VSP Dordrecht.

Mevrouw Schnabel: Marije Schnabel, Partij van de Arbeid.

De heer De Heer: Robert de Heer, ChristenUnie-SGP.

Mevrouw Boom: Karin Boom, Dordtse VVD.

Mevrouw Van Vugt: Franciske van Vugt, CDA.

De heer Venderbos: Cees Venderbos, Partij voor de Dieren.

Mevrouw Jager: Ineke Jager, Beter Voor Dordt.

De heer Kleinpaste: Gert-Jan Kleinpaste, Gewoon Dordt.

Mevrouw Simon-Van Waardhuizen: Claudia Simon-Van Waardhuizen, Fractie van Waardhuizen.

Mevrouw Kamphuis: Meta Kamphuis, SP Dordrecht.

De heer Burakçin: Necdet Burakçin, GroenLinks.

De heer Tutupoly: Gersom Tutupoly, Op ons Eiland.

De heer Katif: Jacques Katif, Beter Voor Dordt.

Mevrouw Oprel: Carla Oprel, ROC Da Vinci College.

Mevrouw Willemze: Reimke Willemze, coördinator van De Matchmakers.

Mevrouw Terweij: Marjan Terweij, MBO Yuverta Dordrecht.

De voorzitter: En mijn naam is Ruby Pichel en ik ben uw voorzitter vanavond. Volgens mij zit er verder niemand meer omheen die ik niet heb genoemd, nee. Oké welkom en speciaal welkom aan onze bezoekers, insprekers, ondersteuning. We hebben vandaag de beeldvormende vergadering, een Themabijeenkomst Vroegtijdige Schoolverlaters MBO met Da Vinci en Aanpak Match. Waarom hebben we deze vergadering? Op 27 juni heeft fractie Partij van de Arbeid bij de agendering van Raadsvoorstel Startnotitie Visie Voortgezet Onderwijs de suggestie gedaan om mede in navolging op de twee themabijeenkomsten over thuiszitters op 6 juni en 23 mei ook een beeldvormende commissievergadering in te plannen over vroegtijdige schoolverlaters op het mbo en Da Vinci College en Aanpak Matchmakers uit te nodigen. Het onderwerp van dit gesprek is: wat is er nodig aan maatregelen en interventies om deze jongeren op school te houden? En dit voorstel werd dus gesteund door Partij van de Dieren, CDA, Beter voor Dordt, Gewoon Dordt en Fractie Van Waardhuizen. Ik heb best wel veel insprekers hier vanavond. Er komen best wel veel mensen aanbod, wat in zijn totaliteit als we alle tijden bij elkaar optellen een uur is. We hebben anderhalf uur de tijd voor deze vergadering, dus ik wil ook de insprekers vragen om zich zoveel mogelijk aan de tijd te houden, zodat we de commissie de gelegenheid kunnen geven voor vragen. We zullen er redelijk strak op zijn. We hebben mevrouw... Nee ik zeg dat verkeerd, de heer Bomius die gaat zo beginnen. Dan hebben we mevrouw Willemze en dan hebben we mevrouw Oprel. Vervolgens zou mevrouw Willemze nog wat gaan vertellen bij afwezigheid van mevrouw Van der Wouden. Dan hebben we mevrouw Oprel en mevrouw Terweij en aan het eind wil de ambtelijke ondersteuning ook nog even een bepaalde toelichting geven. Dus dat zal de volgorde zijn van de sprekers en je hebt met betrekking tot vragen, kijk ook even naar de sprekers omdat de tijd kort is, ik heb vijf minuten per persoon. Zou ik het eigenlijk even dat willen doen en dan na afloop de vragen stellen. Ga ik eerst even naar links naar de heer Bomius.

De heer Bomius: Ja dank u wel voorzitter en goedenavond. Nou, introductie is eigenlijk al helemaal gebeurd, staat ook hier op deze slide. Aanleiding is bekend met de toevoeging dat eerder dit jaar ook nog een raadsvoorstel Glansrijke Toekomst is behandeld. Alles valt een beetje ineen met al die informatie die u al heeft gehad en we gaan proberen u binnen anderhalf uur deskundig te maken in een complex onderwerp en daarvoor hebben wij ook een aantal deskundigen voor u uitgenodigd. De vraag van u op een gegeven moment is ook van, waar bent u als Raad voor en waar bent u als Raad van natuurlijk.

Ja goed. Een aantal zaken die worden besproken, zijn regionaal geregeld en ik eindig op een gegeven moment met het stukje lokaal, dus dat wil ik op de voorhand meegeven aan u en dan was dat mijn stukje.

De voorzitter: Nou dat was heel snel. Ja, heel goed. Mooi begin. Zijn hier nog vragen over, verder duidelijk. Dan gaan we naar mevrouw Willemze, zit aan mijn rechterkant. Gaat uw gang mevrouw Willemze.

Mevrouw Willemze: Dank u wel. Ik ga proberen het record van Serge te verbreken, het ook kort te houden. Ik heb u net allemaal een hand-out gegeven. Mij was namelijk gevraagd allereerst wat te vertellen over de cijfers. En ja, als je dat doet zonder er op terug te kunnen grijpen, dan gaat het al gauw duizelen dus vandaar de hand-out. Even nog een toelichting op de aanpak, er staat dat Micaela van der Wouden het feitelijk Aanpak Matchmaker zou vertellen, maar zij is vannacht ziek geworden, dus ook dat onderdeel zal ik op mij nemen. Dan even: waar hebben we het over als we het hebben over voortijdig schoolverlaten? Als eerste wil ik zeggen dat dat een landelijk probleem is. Het is niet iets specifiek voor deze regio en niet specifiek voor deze stad. Maar als u met mij meekijkt naar de cijfers, dan zal u wel opvallen dat waar de regio Zuid-Holland-Zuid ongeveer gelijk is aan het gemiddelde van Nederland, dat voor Dordt helaas wel in negatieve zin afwijkt. Dus in Dordrecht zijn relatief meer voortijdig schoolverlaters. Waar vallen jongeren dan uit het onderwijs? Dat is met name in het mbo. U ziet in het laatste staatje op de eerste pagina dat qua percentage in het volwassenonderwijs verreweg de meeste uitvallen, maar dat is een heel kleine groep. Kijk je naar de aantallen en dat zien we op de tweede pagina, dan zijn de aantallen in het mbo verreweg de grootste. Dus het is niet voor niks dat u het mbo als onderwerp hebt geagendeerd vandaag. Kijken we dan, zoomen we dan in, wat gebeurt er op het mbo? Waar vallen ze uit? Dan zie je eigenlijk weer eenzelfde verhaal. In percentages is het percentage op het entree, dus het mbo-1 onderwijs, het hoogst, daarna op het mbo-2 en in aantallen is juist in het mbo-4 de uitval het grootste, maar dat komt gewoon omdat die groep het grootst is en die uitval is trouwens meestal minder zorgelijk dan bij de lagere, de kortere mbo-opleidingen. Nou de grafieken op pagina twee gaan over de landelijke cijfers dan wel op Zuid-Holland-Zuid-niveau. Ik heb voor u een beetje ingezoomd, want u bent de Raad van Dordt, toch op de Dordtse cijfers en dan ziet u op pagina 3 en 4 de aantallen jongeren die op het mbo starten in enig jaar en vervolgens de uitval-aantallen in de jaren in de grafiek daaronder. Op pagina 3 is dat voor Dordrecht in zijn totaliteit en op pagina 4 is dat specifiek voor Dordrecht-West. Dus dan hebt u ook daar een beeld van de aantallen waarover u spreekt. Al deze aantallen, dat op pagina 4, gaat over jongeren die in dat jaar zijn uitgevallen. Wat van belang is om ons te beseffen, is dat het als jongeren na een jaar nog steeds niet aan het werk zijn of opnieuw naar school, dat ze in die problematiek blijven. Dus het is ook belangrijk om naar de zogenaamde oud-VSV'ers te kijken en daar gaat pagina 5 over. En dan zien we wel een op zich een heel mooi iets waar Dordrecht in positieve zin afwijkt van het land, namelijk de VSV'ers in Dordrecht en Zuid-Holland-Zuid zijn aanmerkelijk vaker, echt aanmerkelijk vaker aan het werk na de uitval. Waar dat mee te maken heeft? Misschien met onze Matchmaker-aanpak waar ik straks wat over ga zeggen.

Maar ja, de eerlijkheid gebiedt ook te zeggen dat het wellicht gewoon met de arbeidsmarkt hier en de ja, het karakter van de arbeidsmarkt te maken heeft. Ik heb er wel bij aangetekend dat het dus heel erg belangrijk is dat werkgevers hier in de regio zich inspannen om die jongeren die zonder diploma bij hen aan de slag gaan, alsnog

bijvoorbeeld via deelcertificaten, of doordat ze zich een erkend leer-werkbedrijf laten worden, alsnog die jongeren aan een diploma helpen. Nou daar gaat dus pagina 5 vooral over, dat beeld van die en het laatste is, u hebt voortijdig schoolverlaters geagendeerd, maar er is een groep jongeren die niet voortijdig schoolverlater heet, maar die wel degelijk heel kwetsbaar is in onderwijs en arbeidsmarkt en dat zijn de jongeren die uit het praktijkonderwijs komen in het voortgezet speciaal onderwijs. Het is puur een definitiekwestie, die tellen niet mee in het de cijfers voortijdig schoolverlaters, maar zijn wel kwetsbaar in deze problematiek en vragen wel om begeleiding en daarom heb ik op de laatste pagina, laatste twee pagina's daar nog aandacht voor gevraagd en ook daar u wat cijfers voor laten zien. Dat is, ik heb niet het record van Serge verbroken, maar is toch wel in een korte vogelvlucht waar we het hier over hebben.

De voorzitter: Wel heel netjes in vijf minuten en twee seconden dus perfect. Alsof het getimed is. Zijn er vragen van de commissie? De heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Even een vraag informatief bij de laatste groep waar u eigenlijk een landsbelang voor zou ik bijna zeggen. Die kwetsbare jongeren. Als we nou gaan kijken naar de mate waarin onze gemeenteraad overgaat, is dat echt iets wat je lokaal kunt in regelen of is dat iets wat ook meer bij de regionaal aanpak hoort?

De voorzitter: Mevrouw Willemze.

Mevrouw Willemze: Mijn antwoord daarop is en-en. Het is goed om dat regionaal te doen, omdat je dan kennis bundelt en ook werkgevers bijvoorbeeld die voor deze jongeren mogelijkheden bieden breder hebt, maar je kunt altijd lokaal daar wat extra's nog voor doen. Dus het is en-en wat mij betreft.

De voorzitter: De heer De Heer, ChristenUnie-SGP, gaat uw gang.

De heer De Heer: Voorzitter, dank u wel. Inderdaad ook over die laatste groep die werd genoemd, de jongeren in die kwetsbare positie, is de aanpak van Matchmakers daar ook voor? Juist omdat er werd gezegd die vallen onder een andere categorie en is die aanpak dan heel anders of is dat redelijk hetzelfde voor deze groep?

Mevrouw Willemze: Nee, de Matchmakers zijn ook voor die groep zetten ze zich in en daar ga ik straks ook nog wat op in, maar wij hebben een team van acht matchmakers waarvan een afkomstig is van MEE. Dus de kennis voor jongeren met een licht verstandelijke beperking is in het team aanwezig.

De voorzitter: Mevrouw van Vugt, CDA.

Mevrouw Van Vugt: Ja, dank u wel voorzitter. Ik had dezelfde vraag, maar ik kom maar meteen met een vervolgvraag. Die ene matchmaker, is dat ook ongeveer de verhouding van die VSV-groep ten opzichte van de VSV-groep, één op zeven?

Mevrouw Willemze: Daar moet ik u het antwoord op schuldig blijven. Dat weet ik niet.

De voorzitter: Als er verder geen vragen meer zijn van de commissie, dan stel ik voordat we naar onze volgende spreker gaan. Dat is mevrouw Oprel. Regionale aanpak voortijdig schoolverlater gaat u het over hebben.

Mevrouw Oprel: Klopt. Goedenavond allemaal. Ik zal gelijk even aanhaken bij wat Reimke zojuist ook heeft verteld. De groep waar we het zojuist over hadden, de kwetsbare groep, de PRO-studenten en de VSO-studenten, die vinden we niet terug in de VSV-cijfers en dus we kunnen ook heel moeilijk dat gelijk maken, hoeveel procent daar dan weer van hè. Ja, jullie hebben waarschijnlijk allemaal ontvangen ons onderzoek dat wij twee jaar geleden hebben gedaan. Dat vind ik een heel fijn rapport, want als je dat leest dan heb je eigenlijk gelijk al een goed beeld van wat is dan een VSV'er, maar waarom willen we hier dan ook op inzetten? Dat is natuurlijk ook een goede vraag en dat onderzoek beantwoordt daar eigenlijk heel veel vragen ook in. Het belangrijkste van als we het over voortijdig schoolverlaters hebben, is eigenlijk vanuit Europees beleid dat mensen met een diploma en dan op zijn minst een startkwalificatie, als iemand denkt van hé wat is dat, een vinger, want dan blijf ik alles uitleggen. Ja. Die hebben meer kans op een zelfstandig bestaan, dus daar is ook allerlei onderzoek gedaan en berekeningen erop losgelaten en toen heeft men in Europa gezegd, het is als we ook naar de financiën kijken, veel verstandiger om vooraf al te helpen aan mensen aan een diploma, zodat achteraf repareren, dat veel duurder is, mensen dan ja, alsnog die in een bijstand komen of anderszins. Dus vandaar dat we allemaal heel erg inzetten toch op het behalen van een diploma, van de startkwalificatie. Nou dat vooropgesteld. De overheid in Nederland heeft denk vanaf een jaar of 2010 ongeveer zijn ze begonnen met een regionaal VSV-programma, daar ben ik voor deze regio dan de programmamanager voor samen met Reimke, die dan vanuit contactschool dat doet. Ik doe het vanuit de contactgemeente, ik vind ook contactschool. En Nederland is opgedeeld in een aantal regio's. Wij zijn regio Zuid-Holland-Zuid en we krijgen elke vier jaar een bepaald budget aan de hand van een regeling en in die regeling staan er een aantal dingen waar we dat budget dan aan zouden moeten kunnen besteden. Dit is eigenlijk het laatste jaar van onze regeling 2024, maar de overheid is nog niet klaar met de nieuwe regeling, dus we hebben een tussenjaar. Dat tussenjaar kunnen we nu mooi gebruiken samen met Reimke en nou ja alle andere partners, om ons voor te bereiden op een nieuw regionaal plan. Nou, wat dan heel belangrijk daarin is, is dat we in dat regionaal plan natuurlijk niet alleen de regeling uitvoeren van maatregelen die de overheid vooropstelt, maar ook aansluiting zoeken in die regio bij al bestaande zaken. Want een ja, een jongere die uitvalt, dat is vaak, dat is eigenlijk altijd op meerdere gebieden en dat betekent dat op die meerdere gebieden je ook die aansluiting zoekt, anders ben je een los stukje en dat waait zo weg.

Terwijl als we de keten hebben, dan zijn we veel sterker, zijn we ook veel efficiënter en dat is denk ik ook de kracht in onze regio om in die keten met elkaar, met die partners die verbinding te zoeken en daar ook onze maatregelen op te gaan schrijven. Nou, de maatregelen zullen denk ik niet heel erg veel anders gaan worden dan dat ze nu al zijn. We hebben vier maatregelen in dat programma, want dat stukje moest ik even nog vertellen en dat is dat is altijd ja toch wel gericht op uitval wat uit onderzoek komt, waar

de meeste impact wordt verwacht en dat is de overstap van VO naar mbo, dat is een kwetsbare periode. Dan de begeleiding op school, de begeleiding bij de entree en naar werk en de plusvoorziening. En de plusvoorziening moet je zien als een soort, dat werd vroeger vertaald naar de overbelaste jongere, dus een jongere die niet direct misschien een probleem heeft, maar letterlijk overbelast is door bepaalde situaties. Denk aan bijvoorbeeld een zieke ouder die moet worden verzorgd, zodat school in de knel gaat komen. Nou dat zijn vier maatregelen. Daar hebben wij als regio projecten opgezet en die projecten worden uitgevoerd door onze ketenpartners. Zijn mijn minuten al om of niet?

De voorzitter: Ze zijn om, maar ik laat u even afronden.

Mevrouw Oprel: Wij wachten nu op de nieuwe regeling en dat betekent dat wij met de partners en wie zitten dan in die samenwerking? Dat zijn de VO-scholen middels samenwerkingsverbanden, gemeenten met wethouders die dat in portefeuille hebben, onderwijs, werkbegeleiding, dat soort zaken, het mbo en ROC, Leerplicht zit in de keten. Wij hebben twee overlegorganen: een stuurgroep bestaande uit coördinatoren, leidinggevenden, die bereiden zaken voor. Dan praten we ook over zaken die ja, die we met elkaar moeten gaan doen en ook over onze eigen projecten. En we hebben dan twee, drie keer per jaar een bestuurlijk overleg, daar zit onder andere onze wethouder Chris Benschop in, de beslissers die bepaalde zaken op een gegeven moment voor de hele regio dan kunnen besluiten in het programma. Dat is het stukje programma van het voortijdig schoolverlaten.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er vragen? De heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, voorzitter. Ik was even nieuwsgierig want u noemde net al de ketenpartners, de manier waarop het overleg allemaal gaat en het klinkt mij vrij ambtelijk als ik eerlijk ben. Zijn er ook contacten en wordt er ook samengewerkt met kleinschalige initiatieven voor informeel leren om daar ook vooral heel veel kennis vandaan te halen?

Mevrouw Oprel: Ja. Goeie vraag. Dat proberen we inmiddels de projecten bijvoorbeeld te doen. Informeel leren, wij hebben met een project jonge moeders bijvoorbeeld, die gaan dan bij de bibliotheek waar informeel leren ook een thema op een gegeven moment is geworden, met elkaar daar rond de tafel om te kijken van nou, hoe kunnen we dan dat stukje overdragen naar bijvoorbeeld onze jonge moeders.

De voorzitter: Is uw vraag beantwoord, de heer Kleinpaste?

De heer Kleinpaste: Ja, in die zin is die vraag beantwoord. Ik heb er nog 1000 vragen over, maar dat doe ik oordeelsvormend.

Mevrouw Oprel: Maar dit onderwerp vergt ook meer tijd dan vijf minuten en ik nodig u allen uit, mocht u nog meer vragen hebben of anderszins, wij zijn altijd bereid om die vragen te beantwoorden. Je kunt ook altijd naar scholen komen of naar een van ons vragen sowieso en dan kunnen we alle vragen beantwoorden.

De voorzitter: Kijk, dat is nog een mooie uitnodiging. Mevrouw van Vugt, CDA.

Mevrouw Van Vugt: Dank u wel. Ik vroeg me nog even af, ik heb die vier maatregelen gehoord waar dan al die programma's op gemaakt worden, met die in het achterhoofd, is er bewust voor gekozen om eigenlijk niet in te zetten op ouders?

Mevrouw Oprel: Bewust, u moet zich voorstellen dat de regelingen daar, dat is punt 1, daar ga je op een gegeven moment je projecten op zetten en je gaat de projecten ook richten naar de grootste groep die die aandacht nodig heeft, dus die grootste groep VSV'ers en dat zijn de 18+'ers op het mbo. En ja, dan zijn de ouders helaas niet meer in beeld. Natuurlijk zijn ze in beeld, want het is nog steeds een hele belangrijke groep, juist voor jongeren die kwetsbaar zijn waar we iets mee willen enzovoort. Maar we zijn ook een beetje aan handen en voeten gebonden, omdat we heel veel dingen niet mogen. Als een jongere 16 is namelijk, mag die bij ons al zeggen, niet omdat wij dat willen, maar dat is de wet, ik wil niet dat mijn ouders iets weten van een studievoortgang of wat dan ook, neem geen contact op, mogen we het ook niet doen. Dus dat is een lastige. We proberen het wel. Zeker in het eerste jaar zie je dat SOB'ers, dat zijn de mentoren, die nodigen wel altijd nog ouders uit en dan zie je ook daar zijn de jongeren nog vaak jonger en zo'n eerste stap zijn het ook gewend dat ouders meegaan en dan zie je daar nog de ouderavonden bezocht worden door ouders. Wat we ook proberen en dat kan nog veel meer, is dat ouders, dat hebben we een keer gedaan met een vereniging. Ja ik weet niet of het een vereniging was, maar in ieder geval mensen die Turkse ondernemingen hadden, mensen van Turkse afkomst die onderneming hadden en die kwamen bij ons daarover praten, met andere ouders ook, zodat je ook meer samenhang krijgt, maar ook het belang van stage van nou, dat soort zaken allemaal, dus elkaar zien en kennen. Dus die initiatieven zijn er, maar nogmaals zou veel beter, nee niet beter want dat kunnen we niet, maar ja je zou nog eens naar kunnen kijken van hoe zou het anders kunnen? Ja.

De voorzitter: Ik dacht te zien dat u nog een vervolgvraag wilde stellen. Of is het zo.

Mevrouw Van Vugt: Ja. Het verbaast me wat, omdat er zit natuurlijk een hele grote stap bij of een hele grote groep bij die overstappers van VO naar mbo. Ik heb daar vanaf de andere kant mee te maken dagelijks en ja dan zijn ze vaak nog maar 16, dus je hebt nog twee jaar te gaan voordat ze 18 zijn, dus maak alsjeblieft gebruik van ja.

Mevrouw Oprel: Nee, heeft u gelijk hoor en maar nogmaals als iemand 16 is, mogen ze ook al zelf kiezen. Ja ja. Maar wij willen ook, dat noemen de warme overdracht, zijn we ook al 80 jaar over aan het debatteren.

Ook de AVG belet ons een aantal zaken, maar wat wij willen is dat, dat hebben we ook gedaan, een vooruitgeschoven post dus is een naam en een e-mailadres. Dan kan iedereen altijd, ouders of mensen van de VO scholen, decanen of anderszins contact opnemen om en mogen we nooit gelijk antwoord geven natuurlijk, moeten we altijd eerst vragen van weten de ouders het of wil de jongere? Maar in ieder geval we proberen die openheid wel in de marge die we hebben uit te zetten. Ja. En ik weet hoe moeilijk het is, maar helaas zijn wij daaraan wel heel erg gebonden.

De voorzitter: Ja dank u wel. Zijn er nog vragen aan mevrouw Oprel? Ook in het kader van tijd dan gaan we door, als alles qua tijd gewoon doorloopt, dan hebben we ook aan het eind nog wel ruimte voor vragen hoor. Dus we hebben we hebben nog even. Dan gaan we naar de aanpak van de Matchmakers en mevrouw Willemze die gaat dat nu bij afwezigheid van mevrouw Van der Wouden presenteren. Gaat uw gang. Daar hebben we ook vijf minuten voor staan. Is dat genoeg?

Mevrouw Willemze: Ja. De aanpak Matchmakers, dat was een aanpak die, ik weet niet exact hoe lang geleden een jaar of zes denk ik geleden, is gestart in regio, echt wel specifiek voor Zuid-Holland-Zuid, dus iets waar deze regio trots op mag zijn en ook de gemeente Dordrecht mag daar trots op zijn want de ESF-subsidie van de gemeente Dordrecht was het begin daarmee van. Dus die heeft dat mogelijk gemaakt. Wat is de Matchmaker-aanpak? Dat is een aanpak die enerzijds outreachend is. We gaan naar de jongeren toe, niet jongeren uitnodigen bij ons op kantoor, maar wij gaan naar meestal de voordeur van de jongere, maar soms ook naar wijkcentra, andere plekken waar jongeren zijn. En het tweede specifieke ervan is dat het maatwerk is en dan ook echt maatwerk. Dus heeft iemand een klein setje nodig en is hij hier in een paar weken geholpen, dan is dat genoeg. Maar heeft hij misschien wel anderhalf, twee jaar begeleiding nodig, dan is dat wat we bieden. Dus echt maatwerk en echt bij de jongeren. Welke groep is daarvan afhankelijk? Dat is wel echt de groep die eigenlijk altijd een stapeling van problemen heeft en daar kunt u van alles bij denken. Kan ja, op de motivatiekant, verkeerde schoolkeuze, maar bijvoorbeeld ook ja, nare situatie thuis, schulden, dakloosheid, psychische problemen, het kan heel breed zijn. De matchmaker komt aan de deur dan wel bij de jongerencentra et cetera en zal eerst investeren in vertrouwen, een vertrouwensband opbouwen, zal nooit druk opleggen. Dus zegt een jongere bijvoorbeeld, ik heb geen probleem en ik heb geen hulp nodig, dan zal de matchmaker dat ook respecteren. Maar alle matchmakers die wij hebben, hebben een duidelijke achtergrond uit het sociaalpedagogisch werkveld, dus die kunnen wel inschatten van is dit echt zo, is dit een jongere die eigenlijk ja per ongeluk door ons benaderd wordt, maar is bijvoorbeeld zzp'er met een goed inkomen? Ja dan laat je dat natuurlijk ook, maar als je ziet van ja deze jongere zegt ik heb geen hulp nodig, maar eigenlijk heeft hij heel erg hulp nodig, maar gewoon totaal geen vertrouwen in diegene die tegenover hem staat, dan zal die matchmaker steeds terugkomen. In het onderzoek wat mevrouw Oprel, Carla, heeft gedeeld met u ziet u ook een aantal quotes van jongeren terugkomen, dat ze dat zo waarderen, die vasthoudendheid en continu aandacht geven. Het is ook echt letterlijk zo dat matchmakers ook 's avonds, ook in het weekend benaderd kunnen worden. Met name via WhatsApp is er laagdrempelig, veelvuldig contact mogelijk.

Ja. Wat doet hij? De matchmaker die zorgt dus vooral voor die vertrouwensband en die kijkt met de jongere, ja echt en ook de echte jongeren in regie houden, kijkt die wat die jongere nodig heeft. Vervolgens kan dat natuurlijk heel goed zijn dat die matchmaker niet zelf degene is die dat kan bieden, maar is er bijvoorbeeld nog een werkervaringsplaats, zoals die bij de Drechtwerk zijn nodig, of is er een ja weet ik eens een zorgtraject nodig, misschien wel in de GGZ of, nou er kan van alles en nog wat nodig zijn. Dan vindt wel een overdracht naar die partij plaats die dat kan bieden, maar

zal de matchmaker nog wel contact houden, dus die blijft dan volgen van hoe gaat het nu met je? En dat is denk ik echt ja de kern en het succes van deze aanpak. En ja nogmaals, u mag er trots op zijn als stad en als regio dat u dit hebt want ja, het wordt zelfs op het ministerie gezien. Vorig jaar is er een Kamerbrief verschenen waarin de Matchmaker-aanpak landelijk werd gepromoot als een goeie aanpak. Dus ja en tegelijkertijd als u kijkt naar onze uitstroom, die is niet erg hoog, want dit zijn echt jongeren die veel nodig hebben. Dus wij hebben ons dit jaar, 2023, tot doel gesteld om 175 jongeren te helpen terug naar het onderwijs of naar een werkplek of echt naar een passende zorgplek. En ik hoop dat we die 175 gaan halen, maar het zou zomaar kunnen dat we zelfs dat resultaat niet halen en dan hebben we wel een team van maar liefst acht matchmakers. Dus daarmee krijgt u wel een gevoel van het is echt een intensieve aanpak, maar zou u het berekenen wat het zou kosten als gemeenschap wanneer al deze jongeren bijvoorbeeld langdurig van uitkering afhankelijk zijn, dan wel weet ik het in de criminaliteit, in het middelengebruik terechtkomen, dan zijn de kosten nog vele malen hoger. Dus ik denk dat ondanks dat het een forse investering is, dat het de investering en dan heb ik het nu kijk ik er economisch naar, maar elk mensenleven is zoveel waard. Dus ik zou heel erg willen bepleiten om dit. vooral deze trots door te zetten de komende jaren en het mooie nieuws is wel, maar dat is meer dan de wethouder, er komt een wetgeving aan. Carla Oprel noemde dat ook al, vanaf schooljaar 2025-2026 die dit soort maatregelen meer verplicht gaat stellen. Dus en ook met structurele middelen erbij. Dus er zijn echt wel kansen om dit ook te waarborgen. Ik denk dat ik daarmee genoeg gezegd heb.

De voorzitter: Dank u wel. Ja, de heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ja, je kon erop wachten bijna. Ook bij de matchmakers, en of ik er trots op ben, daar ga ik rustig over nadenken. Ik ben daar echt nog niet uit. Ben ik benieuwd of in het netwerk van die matchmakers, dan wel die kleinschalige meestal niet-bekostigde initiatieven zitten voor informeel leren, omdat ik denk dat daar echt de sleutel ligt tussen kolommen die elkaar heel moeilijk lijken te bereiken in onze samenleving. Dus is daar iets over te vertellen?

Mevrouw Willemze: Nou, zo specifiek dan mis ik toch wel Micaela. Maar ik moet wel zeggen dat ons netwerk gigantisch is, dat er heel veel partijen en initiatieven, wat maar passend kan zijn voor een jongere in dat netwerk zit, dus ik kan me zomaar voorstellen dat dat zo is. Maar het exacte antwoord moet ik later op terugkomen.

De voorzitter: Ja ik had u gezien. Ik ga even naar mevrouw Schnabel, de heer De Heer en dan kom ik bij u. Mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel voorzitter, dank voor uw verhaal, voor alle verhalen natuurlijk. Via welke wegen komen nou jongeren het meeste bij de Matchmaker-aanpak terecht? En daarnaast, u geeft aan er zijn nu acht matchmakers, ik kan me voorstellen dat dat misschien, dat zou misschien meer kunnen zijn maar goed, zijn er nog andere obstakels waar jullie even, waar de aanpak eventueel tegenaan loopt?

Mevrouw Willemze: Dank voor uw zinvolle vragen. Het eerste is wel een specifiek kenmerk van doorstroompunten. Of ja aanpak voor VSV die bij gemeenten zit. Wij zijn namelijk op basis van wetgeving hebben wij de beschikking over een combinatie van cijfers over school-inschrijvingen en cijfers van SuWi en die combinatie van cijfers kun je dus zien van welke jongeren hebben en geen diploma en geen inkomen, waarbij geen inkomen boven de 300 euro is hè, dus al alles boven 300 wordt inkomen gezegd genoemd. Daaronder wordt gezegd van ze hebben geen inkomen. Die groep, die kunnen wij proactief benaderen, dus daar krijgen wij gewoon namen en rugnummers van. Maar daarnaast krijgen we dus jongeren aangereikt vanuit het netwerk, vanuit het jongerenwerk vanuit nou, alle organisaties die zeggen van deze jongere heeft hulp nodig, dus dat zijn de twee aanvliegroutes en zo nu en dan melden jongeren zichzelf. Maar dat dat is heel beperkt. Uw tweede vraag was?

Mevrouw Schnabel: Of er nog andere obstakels zijn waar jullie tegenaan lopen.

Mevrouw Willemze: Obstakels. Ja die zitten in, wat Carla ook noemde, de privacywetgeving dat je geen gegevens mag delen en ja soms toch ook wel dat wij zijn een heel erg goed georganiseerd land, maar we hebben wel heel veel regels en ja er zijn zoveel loketten, dus dat is met name voor de jongeren is dat wel eens lastig. Maar ik denk dat de matchmakers ze daar ook weer best wel heel goed kunnen helpen. Ja. Waar moet je zijn? En wat is voor jou nou passend?

De voorzitter: Is uw vraag zo beantwoord? Dan ga ik naar de heer De Heer van ChristenUnie-SGP.

De heer De Heer: Voorzitter, dank u wel. De eerste vraag is, ik hoor net wel het woord zeg maar jongerenwerk, hoe werken jullie samen met het jongerenwerk, kunnen hun jullie benaderen of gaan jullie ook actief naar hun toe, trekken jullie met ze op in de activiteiten? Dat was de eerste vraag. Dat ik dat in een memo in ieder geval niet direct teruglas. En het tweede was, ik hoorde u erg enthousiast over de aanpak, tegelijkertijd ook voorzichtig over de resultaten op dit moment ten opzichte van de doelen die waren gesteld. Waar zit de kans op ontwikkeling? Is dit een aanpak die nu zo is en dan ook volgend jaar en het jaar daarop zo is, omdat hij zo is ontwikkeld of zitten er ook kansen op ontwikkeling? En zo ja, hoe ziet dat eruit?

Mevrouw Willemze: De eerste vraag is makkelijk te beantwoorden. Van die acht matchmakers is er een van het jongerenwerk afkomstig, dus net als met MEE. De anderen zijn trouwens, drie daarvan zijn vanuit Leerplicht voor vroegtijdig schoolverlaten en drie zijn vanuit sociale diensten. Dus dan hebt u de acht helemaal in beeld. En de doorontwikkelingsmogelijkheden.

Ja die zie ik heel erg toch wel in de richting die de minister ook aangeeft in de wetgeving die eraan gaat komen, een veel sterkere samenwerking met de drie arbeidsmarktregio's die in deze regio zitten, ja voor u is dat dan gewoon de arbeidsmarktregio Dordrecht, waar die natuurlijk bezig zijn met werkcentra te ontwikkelen. Nou ik denk dat het enorm helpend gaat worden om als mbo, werkcentrum en doorstroompunt heel goed op elkaar aan te sluiten, dus ik denk dat daar echt een kans zit. En ik begrijp voorzichtig dat de

gegevensuitwisseling ook beter gaat worden, dus daar zie ik wel kansen. Een derde wat ik zou willen noemen, de financiering gaat stabiel worden. Wij hebben nu een team, u hoort het, detacheringsovereenkomsten die gekoppeld zijn aan de duur van de Europese subsidies, dus het team is niet echt stabiel en daarmee is ook het netwerk niet echt stabiel. Als wij langduriger mensen in het team kunnen houden, dan kunnen we ook beter investeren in het netwerk.

De voorzitter: Dank u wel. Ik ga naar mevrouw De Jager van Beter voor Dordt.

Mevrouw De Jager: Goedenavond, allereerst complimenten voor de projecten, voor de pogingen om voortijdige schoolverlaters toch of aan het werk of aan het diploma te krijgen. Maar ik vroeg mij af, zowel 20 jaar geleden als nu hoor ik veel verhalen over lesuitval en zo waardoor jongeren in de vakken waarin ze het moeilijk hebben te weinig les krijgen of geen les krijgen en tentamens wel doorgaan, terwijl andere dingen van les niet doorgegaan waren. Dat is ook niet erg motiverend natuurlijk. In hoeverre wordt die kant ook bekeken met de matchmakers? Want ik hoor allerlei problemen die dus bij de jongeren liggen, maar daar zit natuurlijk ook een aspect in wat bij de school ligt gewoon qua lesgeven. Dus ik vroeg me af. Ik hoor van alles over wat er met de jongeren, allemaal hoe hun omstandigheden allemaal kunnen zijn, zodat ze het moeilijk hebben, voortijdig schoolverlaten. Maar in hoeverre wordt het aspect school ook meegenomen daarin? Dat is eigenlijk mijn vraag.

De voorzitter: Mevrouw Oprel gaat antwoord geven. Ik zie u naar de microfoon bewegen, gaat uw gang hoor.

Mevrouw Oprel: Ik kan dat samen met mijn collega Marjan, zij haakt zo aan. Ja. Wat heel mooi is in dat onderzoek wat u heeft gekregen, ziet u de theorie van Eimers en Bekhuis. Die zegt eigenlijk met voortijdig schoolverlaten, het heeft met verschillende factoren te maken en vaak niet met een factor, maar uit die verschillende factoren komen al die zaken voort, omgevingsgebonden factoren, schoolgebonden factoren, persoonsgebonden factoren. Nou en dus we doen allemaal natuurlijk ons best waar we onze invloed op kunnen uitoefenen op schoolgebonden factoren, wel wetende wat er leeft in die omgevingsgebonden factoren en de persoonsgebonden factoren. Want daar moet je op acteren, als je dat niet doet van nou net als de vreselijkheden wat er nu allemaal in de wereld nu gebeurd en we doen er lekker niks mee op school, gaat het ook niet goed komen, want je hebt die relatie met die student. Nou dus dat vind ik echt een heel fijne theorie. Daar kan je echt van alles aanplakken. Maar terugkomend op uw vraag wat bij ons op school dan de Da Vinci College, jij gaat zo van Yuverta vertellen, wat lastig is als de uitval is, want u noemde net uitval, iemand is ziek, bedoelt u dat? Docent is ziek of...

Mevrouw De Jager: Docent is ziek of er is een vergaderdag of een andere dag waardoor er geen les is. Simpelweg terwijl dus bijvoorbeeld vandaag een extra les zou zijn in verband met een tentamen dat morgen is, gaat die les niet door, maar het tentamen wel. Dat zijn dingen dat als je toch al een kwetsbare jongere waar je een hele hoop narigheid van kunt krijgen. En inderdaad wat een van de factoren kan zijn om op een gegeven moment de pijp aan te geven. Zeker.

De voorzitter: Mevrouw Oprel. Mag ik u even vragen proberen beknopt antwoord te geven. Ik heb nog een vraag en we hebben zo meteen nog de presentatie en we zitten met de tijd.

Mevrouw Oprel: Schoolmanagement. Dus inderdaad wat u net noemt van lesdagen of examendagen of anderszins, dat kan je omroosteren, daar hoeft geen uitval van te komen. Wat wel uitval kan opleveren, zijn mensen die ziek worden, die niet worden vervangen. Dat is een probleem en dat is ook een geldkwestie. School heeft vaak geen extra pot geld om vervangend personeel in te schakelen, dus is er geen les of een collega moet het opvangen. Dat proberen we natuurlijk ook, maar dat zijn de struikelblokken inderdaad van lesuitval of we hebben geen docenten rekenen bijvoorbeeld, dan hebben we wat personeelstekort.

De voorzitter: Ik geef het woord aan mevrouw Boom van de VVD.

Mevrouw Boom: Ja misschien een domme vraag maar ik ga hem toch stellen. Voor mij is het onduidelijk of dat de matchmakers zich nu inzetten op mensen die uitgevallen zijn, school hebben verlaten of die dreigen uit te vallen.

Mevrouw Willemze: U ziet mij al knikken en schudden, de matchmakers zijn voor jongeren die uitgevallen zijn en met als doel of ze terug te geleiden naar het onderwijs of als daar geen mogelijkheid toe bestaat bij de jongeren om naar het werk toe te begeleiden en soms is ook alleen maar een zorgtraject of alleen maar dat is dat zeg ik fout, maar is een zorgtraject het best passende.

De voorzitter: Uw vraag zo beantwoord?

Mevrouw Boom: Ik wacht nog even verder de presentatie af voor vragen.

De voorzitter: Ik zou graag het woord willen geven aan mevrouw Terweij...

De heer Burakçin: Voorzitter?

De voorzitter: Interruptie.

De heer Burakçin: Ja ik heb nog een vraagje over de matchmakers, u heeft het over een zorgtraject. Maar nou zijn er natuurlijk ook schoolverlaters die dus minderjarig zijn bij wijze van, worden die ook actief benaderd? En vanaf welke leeftijd worden ze benaderd? Dat is misschien een duidelijkere vraag.

Mevrouw Willemze: Voortijdig schoolverlaten heeft gewoon qua definitie in wettelijke termen minimaal 16 jaar en wordt dus ook zo benaderd. Ja en dan ja dat met die groep is natuurlijk primaire inzet op terug naar school. Dan ga je niet richting arbeidsmarkt.

De voorzitter: In het kader van de tijd mevrouw Kamphuis, zou ik even door willen gaan met de presentatie, want we hebben nog kwartier, maar aan het eind zorgen we dat u als eerste aan bod komt. Is dat goed? Even kijken. Ja mevrouw Terweij over kwaliteitsagenda's en wat doen de mbo's zelf aan het probleem VSV.

Mevrouw Terweij: Dank u wel.

De voorzitter: Excuus. Sorry. Ja nee maar het is toch ook kwart over, ben ik, het spijt me. Ik ga hartstikke, in mijn hoofd gaat de tijd heel snel. Dus vindt u het goed, dan geef ik mevrouw Kamphuis toch even het woord. We hebben heel veel tijd jongens.

Mevrouw Kamphuis: Dank je wel voorzitter. Ik wilde mijn vraag aansluiten aan deze mijnheer van GroenLinks, wat gaan jullie doen als de minderjarige jongeren echt niet willen naar school want ze zijn wel leerplichtig? Wat dan?

Mevrouw Oprel: Dat is meer een vraag voor Leerplicht voortijdig schoolverlaten dan voor Matchmakers.

Mevrouw Terweij: Nou wat wij wil doen als wij inderdaad echt jongeren te pakken hebben die echt niet meer aan kunnen, niet meer zien zitten. Vaak is er inderdaad, bij ons zijn veel psychische problemen ook, dus dan kijken we of we tijdelijk ziek kunnen melden, dan wel uitschrijven. Maar wij verwijzen ook wel direct door naar Matchmakers. Dat doen wij regelmatig als wij denken ja, hier op school lukt het niet. Het lukt echt niet, maar deze jongere kan misschien wel via een andere route aan het werk komen of een plekje vinden, verwijzen we naar Matchmakers.

De voorzitter: Ik zie een vraag van de heer Tutupoly van Op ons Eiland.

De heer Tutupoly: Ja, ik begreep in ieder geval die matchmakers, die komen pas eigenlijk aan bod op het moment dat er sprake is van schoolverlaten, vroegtijdige schoolverlaters. Maar zit natuurlijk een traject daarvoor en jullie noemen al wat oorzaken: thuissituatie, verkeerde opleiding gekozen en dergelijke. Maar het liefst komen ze natuurlijk niet in een traject te zitten waarbij je uiteindelijk vroegtijdig schoolverlater bent. In hoeverre, want ik hoor je allerlei oorzaken noemen, hier zijn in gesprek met die jongeren, maar in hoeverre vind daar een terugkoppeling plaats met het onderwijs zelf om te voorkomen dat die mensen, dat die kinderen eigenlijk vroegtijdig schoolverlater worden? Want in je stuk had ik al kunnen lezen, vaak zie je al signalen dat men vaak spijbelt, de thuissituatie, nou 18 jaar kan je de thuissituatie kennelijk niet meer zomaar bij betrekken. Dus dat gaat eigenlijk om in hoeverre ook op basis van jullie ervaring vindt die terugkoppeling plaats op de scholen en wordt daar ook echt iets mee gedaan zodat ja die kinderen eigenlijk niet vroegtijdig schoolverlaters zijn?

De voorzitter: Wie mag ik daarvoor het woord geven, mevrouw Oprel?

Mevrouw Oprel: Dat is een enorme moeilijke opgave en dat doen we met elkaar met verschillende projecten waar we dan op inzetten en u noemt een terugkoppeling, de terugkoppeling is om het samen met school en andere instellingen te doen, dus op die manier probeer je je activiteiten eigenlijk vorm te geven, maar we zijn ook heel erg afhankelijk juist in die keten, de school is heel erg afhankelijk in die keten, omdat je op school heb je niet bijvoorbeeld een arts of een psycholoog of wat dan ook lopen om jongeren die dat stukje dan nodig zouden hebben verder te kunnen helpen. Dan kan je wel doorverwijzen, maar ja als er hele lange wachtlijsten zijn, houdt het ook al op. Dus

het is een hele lastige om... Het is gewoon heel lastig. Er is niet één ding waarvan je zegt, nou zo gaan we het doen en dan gaat het goed, dat kan niet. Maar de kracht zit hem in en daar doen wij allemaal enorm ons best voor, in die regionale aanpak om steeds meer ketens er aan te binden en ketens noem ik daarbij instellingen bijvoorbeeld inderdaad die werkcentra. Dat is bijvoorbeeld heel belangrijk dat wij met die jongeren een plek kunnen vinden, die hen verder kan helpen, want er zijn heel veel in instituten die kunnen helpen, maar ja vindt ze eens zo. Dus het is heel belangrijk om echt die verbinding met elkaar te maken en terug te brengen, nou ja niet terug te brengen, maar samen met school dat vorm te geven.

De voorzitter: Ja ik krijg even... Ik zie dat sowieso de heer Bomius even een aanvulling heeft want die zet net een microfoon naam en de wethouder wil een hele korte toelichting geven wat er ook hier wordt gezegd. En dan geef ik u vervolgvraag.

Mevrouw Benschop: Ja. Het is eigenlijk een zin maar ik hoor nu een paar keer het Regionaal Werkcentrum terugkomen. Volgens mij is de Raad daar nog niet uitgebreid over geïnformeerd, maar het Regionaal Werkcentrum wordt de samenwerking in de arbeidsmarktregio waar alle initiatieven die zich richten op van werk naar werk, van school naar werk en van uitkering naar werk ondergebracht worden in een loket, dus wordt een samenwerking van alle partners die actief zijn op die arbeidsmarktregio met een loket. Als je daar aanklopt met je arbeidsmarktzaakstuk, dan zit je altijd op de goede plek, zowel werkgever als werknemer. Daar wordt naar verwezen. Ik dacht is misschien handig voor de toelichting om even te weten wat is dat dan?

De voorzitter: Dank u wel wethouder. Mijnheer Bomius.

De heer Bomius: Zeer terechte vraag van de heer Tutupoly, maar dat gaat eigenlijk ook over thuiszitters en thuiszitters hebben we in een eerdere sessie al of twee sessies eigenlijk al best wel uitvoerig besproken. Zeer ernstig onderwerp, maar ja het is wel heel ingewikkeld als we het helemaal door elkaar heen gaan halen, dus ik zou wat dat betreft wel een beetje willen kaderen.

De voorzitter: Dank u wel. U had nog een vervolgvraag, mijnheer Tutupoly?

De heer Tutupoly: Nou goed. Ik heb niet alleen over thuiszitters hoor, ik heb het over een situatie als ik dit dan hoor dat bijvoorbeeld schoolverlaters een verkeerde opleiding kiezen en dat zie je vaak natuurlijk bij jongeren van 18 jaar, die niet weten wat ze willen worden en dus eigenlijk een opleiding kiezen.

Ik kan me voorstellen als dit probleem daar dus heel vaak zich voor gaat doen bij schoolverlaters, dat je daar dus in contact kon treden met scholen van dit en dit zien we in de praktijk, zodat daar misschien meer op gestuurd kan gaan worden. Niet alleen maar een gesprek met een decaan voor een vakkenpakket, maar ook wat meer qua beroepen, zodat je dat onderdeel eigenlijk al beet kan pakken. En dat soort zaken gaat het mij om, zodat je kan voorkomen dat wanneer sprake is van schoolverlaters, zodat mensen ja eigenlijk ongemotiveerd een opleiding gaan volgen. En vervolgens dan zeggen, ik geef het op.

De voorzitter: En uw vraag is, is daar voldoende aandacht voor?

Mevrouw Oprel: Nou ik kan wel heel kort daarop ingaan. Wij hebben vanuit het regionaal programma een project noemen we Windroos en dan gaan het mbo en het VO samenwerken precies aan deze vraag. Ik ga het nu niet uitleggen hoe het precies gaat, maar het is een vrij bijzondere manier van omgaan met loopbaanadviezen. En wat het meest belangrijke is, is dat een jongere feeling krijgt met het beroep. Dus de eerste vraag is wat wil je later worden, is natuurlijk de meest foute vraag. Ja. Je zegt vaak wat je ouders doen of nou ja wat hip is of anderszins. Maar stel je voor je noemt kapper, mijn moeder is kapper, dan gaan ze in dat project ook met studenten uit het mbo gaat de jongere onderzoeken, wat houdt dat nou in? Dat houdt in de hele dag op je benen moeten staan, nou noem het allemaal maar op, zaterdag moet werken, van dan krijg je een wat realistischer beeld van dat beroep, van dat is niet meer zo leuk. Nou en op dat moment gaan ze dat oppakken en weer verder naar onderzoeken naar ook kwaliteiten die je hebt, talenten die je hebt, want dat is ook vaak heel belangrijk, kan je daarop doorborduren. Dus op die manier proberen we die projecten vorm te geven en daarmee de jongeren te helpen. Maar het is altijd een en-en, want je kan dit project hebben, maar als het onderwijs, het VO op dat moment niet een goed lesprogramma heeft om daar verder op door te borduren of om bijvoorbeeld ook snuffelstages te doen of eens ergens heen te gaan, dat je het ziet, ruikt, voelt enzovoort, dat moet echt samenkomen. Die ervaring moet echt samenkomen. Wat er nu vaak gebeurt is, er wordt heel veel LOB gedaan op het mbo-onderwijs. Ja grappig, maar dan heb je bijna al gekozen toch en ga je dan naar het mbo. Maar dat moet daarvoor gebeuren. De beleving en het praten over de ervaring, dat kan nog beter. En we mogen ook wem moeten ook niet bang zijn om te veranderen, dus jongeren moeten dat ook leren. Je kan ergens beginnen en je kan ergens anders eindigen.

De voorzitter: Ik wil het woord geven aan mevrouw Van Vugt en daarna wil ik eigenlijk voorstellen om ook nog naar de presentatie te gaan, want ik heb het idee dat daar ook wel wat informatie van komt en dan kunnen we weer wat vragen aannemen. Mevrouw van Vugt.

Mevrouw Van Vugt: Dank u wel. Het LOB-verhaal verbaast me echt heel erg wat ik hier hoor. Ik werk niet in Dordt op VO, maar de meeste scholen hebben echt LOB vanaf de brugklas tot en met examenklas en ook echt buiten school en in school enzovoort. Dus het komt niet helemaal overeen met wat ik hier dan hoor uit Dordt zeg maar.

Mevrouw Oprel: Ik bedoelde het niet onaardig te zeggen, nee maar meer dat er in het VO en ze doen allemaal dingen inderdaad LOB-gericht maar misschien toch nog meer zoeken naar de ervaring en het praten over de ervaring. Zo moet ik hem benoemen. Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Bomius wil nog even een aanvulling doen.

De heer Bomius: Ik wil even aanvullen dat ik later daar nog iets over gaan zeggen over de LOB en de doorstroming vmbo-mbo. Dus dan kunnen we denk ik voor nu echt wel even verder parkeren.

De voorzitter: Heel goed. Dank u wel. Dan wil ik nu eigenlijk gaan naar mevrouw Terweij, ik heb 10 minuten staan voor een eigenlijk een gecombineerde presentatie van u en mevrouw Oprel, klopt dat?

Mevrouw Terweij: Ja dat klopt. Dank u wel allemaal. We beginnen hier achter. De kwaliteitsagenda. Dat heeft u denk ik allemaal gevolgd in het nieuws, de minister die geeft een keer in de zoveel jaar kwaliteitsagenda uit met een aantal aandachtspunten. Nou, deze nieuwe minister die heeft heel goed gekeken vinden wij naar wat gebeurt er nou allemaal in het mbo en daar zitten... Hij mag door naar de volgende. Daar zitten deze drie hoofdthema's onder: kansengelijkheid, verbetering, aansluiting onderwijs-arbeidsmarkt en onderwijs van de toekomst en daaronder zitten weer een aantal subthema's die u allemaal kunt lezen. En degenen waarvan ik dacht van nou, die hebben toch echt wel te maken en daar geven wij als mbo Yuverta ook extra aandacht aan, die heb ik even geel gemaakt dus daar ga ik even wat verder op in. Nou even een hele korte schets van mbo Yuverta Dordrecht, want dat geeft meteen al een stukje inkijk ook in ons VSV. De meeste van onze studenten komen voor Dierverzorging. En dat zijn nou toevallig ook de extra kwetsbare studenten. Nou weten we, de werkgelegenheid voor de dierverzorging is wat slechter. En we hebben ook lagere succespercentages en zeker als het gaat om niveau 2. Als je dan kijkt van wat zien we hier op de arbeidsmarkt voor de komende jaren, dan zit de arbeidsmarkt in de toekomst zit in groen, in de groene sector, de hoveniers, de leefbare stad, er zijn klimaatprojecten die zorgen voor een betere balans mens-milieu. En zeker heeft het dier daar een plek in, maar het gaat over water, klimaat, biodiversiteit. Nou, dit soort thematiek die u daar allemaal zelf kunt lezen. Dus wij zitten al in een soort van paradox van en dan kun je zeggen heeft de student verkeerd gekozen, nee, dat denk ik niet. We lichten hem ook echt goed voor, maar we zitten in de paradox dat wij 75% diergerelateerde studenten hebben en maar 25% die eigenlijk aan de goede kant van de arbeidsmarkt zitten. We zien ook 20% niveau 1, niveau 2 met een hogere uitval en dat is dan die paradox van dat opleiden want waar wil je eigenlijk naartoe, die lieve konijntjes die die student komt knuffelen en denkt van nou ik ga die verzorgen. Wat wij toch proberen en dat maakt het best wel lastig is dat wij die 21ste-eeuwse vaardigheden die student proberen aan te leren, van hoe kun je samenwerken, hoe kan je wat creatief denken, dat soort dingen. En dan zeggen wij dan desnoods maar met die konijnen, we hebben trouwens veel meer, we hebben een heel mooi diervverblijf wat de wethouder juist geopend heeft, maar wij zien wel dat de werkgelegenheid daar wat minder op is. En dat is echt wel onze paradox.

Nou wat zie je hier dan als je het hebt over kansengelijkheid, wij zien ook onze VSV-cijfers omhoog gaan, wat ruim net verteld werd. Dat herkennen wij. Dat zit vooral op niveau 1 en niveau 2 en uit ons eigen onderzoek binnen Yuverta komt ook dat ruim 20% van de studenten een slechte mentale gezondheid ervaart en het typische van het groene onderwijs is dan ook nog dat er veel studenten met autisme, depressie en angststoornissen zitten. Ik werkte hiervoor op een grijs ROC en het is echt een groot verschil kan ik u zeggen. Nou wat doen wij dan? Wij proberen in te zetten op die kwaliteit van die begeleiding, dat doen wij met een stukje VSV-gelden ook. Extra tijd inzetten. Nou om even een getalletje te geven, een reguliere mentor die heeft vijf uur per jaar per student tijd aan begeleiding. Nou, u kunt zich voorstellen als wij een

student met depressie, angststoornis, autisme, die redt het daar echt niet mee. Dus we proberen dat wat uit te breiden, wat op te krikken. We zijn heel hard aan het werk om goede zorgstructuur binnen de school neer te zetten. We investeren op die loopbaanbegeleiding en we zijn ook buiten de school bezig. Ik vind dan ook het Initiatief Glansrijke Toekomst een heel mooie initiatief waar wij heel van harte aan meewerken, want wij kunnen het echt niet alleen als school. We moeten dat samen ook met de netwerken doen, projecten als Matchmakers. Nou wat doen we dan nu specifiek bij Yuverta mbo Dordrecht, wij zijn ook zelf in onze eigen locatie een onderzoekje gestart naar de oorzaken van voortijdig schoolverlaten. Eerst maar eens even ophalen wat speelt er allemaal in de regio. Maar we zijn ook via de teams en de studenten van de afgelopen drie jaar die hebben we in beeld, zijn we gaan bellen van nou wat hoe, wat is er nou aan de hand? We starten in januari een onderzoekje naar studentenwelzijn, ook omdat we zien dat dat echt wel schrikbarend is. Dat is trouwens niet alleen binnen mbo Yuverta, dat heeft u denk ik ook gelezen. Dat geldt voor al onze Nederlandse jongeren, die hebben het op dit moment niet zo makkelijk en wat wij willen is, we zien dat hè onze mentoren, de zorgstructuur, het onderwijs, iedereen doet zijn stinkende best om de jongeren weer een stukje op weg te krijgen. Maar wat werkt? Welke aanpak werkt nou? Daar kunnen we nog wel in verbeteren met elkaar. Dus we willen een aanpak gaan ontwikkelen die lijdt naar vroegsignalering, maar ook naar betere begeleiding. Onze ene docent doet het zus, de ander doet het zo, daar kunnen we echt nog in verbeteren. Wat we ook proberen is een wat meer integralere projecten, schoolweken en dat is 3 en 4 een beetje gelijk. We hebben vanmorgen net een studiedag gehad waarbij we ook het breder opleiden van niveau 2 willen zetten. In Den Bosch hebben ze daar een heel mooi voorbeeld van, die studenten die komen allemaal voor dierverzorging, maar in de groene handel en logistiek daar is wel werk voor niveau 2-studenten, dus wat ze daar doen is die student eigenlijk een beetje verleiden. Prima. Ja komt hier je dierverzorging doen want dat is je passie, die willen we ook niet afpakken, haal daar je startkwalificatie maar op, want die student die kan niet op een ander stukje zijn startkwalificatie halen. Maar we proberen je dan kennis te laten maken met andere branches. Nou, dat stukje zouden wij binnen mbo Dordrecht ook heel graag op willen pakken. Ja en ik eindig dan met helpen jullie mee? En we doen het hier ook met elkaar, maar de school kan het echt niet alleen. We hebben daar een heel groot netwerk bij nodig. Wat Carla ook al meerdere malen benadrukt heeft. Daar wilde ik het even bij laten.

De voorzitter: Hartelijk dank. De heer De Heer, gaat uw gang.

De heer De Heer: Ja voorzitter, dank u wel. Op het laatste werden een heel aantal vragen voor mij die ik had tussendoor al wel beantwoord, omdat ik het toch best wel ja best wel schrijnend vond klinken, van aan de ene kant komen heel veel jongeren voor dierengerelateerde onderwijs en ook een opleiding straks. Wij weten met elkaar van tevoren al dat de kans heel klein is dat je daar straks een baan in gaat vinden. Hoe goed kunnen die jongeren het nou echt zelf inschatten dat dat straks ook echt een probleem gaat worden? Dus ja, ik dacht moet je dan wel aanbieden. Is dat wel eerlijk voor die groep? Tegelijkertijd hoor ik, ja we doen het wel, want we verleiden ze gaandeweg om toch iets anders op te pakken en op een ander niveau of op een andere plek gaan ze die startkwalificatie niet halen. Dus ik was vooral op dat laatste punt benieuwd. Hoe weten

we, hoe zeker weten we dat dat inderdaad onmogelijk is dat die groep op een ander punt dan dierengerelateerd niet die startkwalificatie kan halen, want dat zou nog een hoop verschil maken?

Mevrouw Terweij: Ja, dat weten we niet zeker. Wat we wel doen is de jongere heel duidelijk voorlichten al op de voorlichtingsavonden tijdens de intake, we laten ze ook kennis maken met, dus wij weten niet zeker of ze niet op voorhand al te verleiden zouden zijn naar een andere opleiding. Wat wij wel zien bij ons en niveau 2-studenten en dier en dierverzorging, heb het over een heel klein groepje hoor, maar dat daar echt bijna alleen maar multiproblematiek in de klas zit. Die studenten die durven niet naar een andere opleiding. Die denken nou maar met die dieren, dan hoef je niet met die mensen te praten. Dus ja een collega van mij die verwoordt het ook heel mooi. We helpen ze toch naar een startkwalificatie over de rug van de konijnen, zegt zij altijd.

De voorzitter: Nog een vervolgvraag?

De heer De Heer: Nog een korte vervolgvraag van die groep wordt verleid, dat klinkt als een begrijpelijke aanpak. Is er iets over te zeggen in hoeverre dat dat lukt om die groep dan te verleiden, want het klinkt heel logisch, maar lukt het ook?

Mevrouw Terweij: Nou, op dit moment lukt het nog onvoldoende om ze naar een bredere aanpak te krijgen. We zijn daar zelf over aan het nadenken en ja, net vanochtend hebben we daar wat mooie voorbeelden van gezien. Het leek daar in Den Bosch, waar ze daarnet dit jaar mee begonnen, het leek wel enig effect te hebben, maar we zien ook echt in de niveau 2 en dat zie je bij Da Vinci ook, daar vind je ook gewoon nog wel veel uitval, veel vroegtijdig schoolverlaters, ook studenten die met zodanige multiproblemen binnenkomen, dat je ze ook bijna niet binnen kunt houden. Ik moet soms drie keer in de week een vergadering uit omdat er een student weer in paniek is en het gewoon niet redt.

De voorzitter: De heer Katif, Beter Voor Dordt.

De heer Katif: Dank u voorzitter. Ik had een nieuwsgierigheidsvraag, u had het over een integrale aanpak en ik was benieuwd in hoeverre sport- en sportverenigingen een rol spelen binnen uw integrale aanpak.

Mevrouw Terweij: Ja wat een mooie vraag. Sport doen we niet op het mbo, wordt ook niet gefinancierd. Maar wij merken wel dat studenten, onze studentenraad heeft daar ook om gevraagd. Van kunnen jullie niet wat meer met sport en bewegen gaan doen. Dus we zijn wel aan het kijken hoe dan, maar het zit gewoon niet meer in de financiering, dus het is allemaal een kwestie ook van middelen. Weet dat Da Vince wel een mooi sportrek ergens heeft staan, maar het is wel iets waarvan de studenten zeggen en wij hebben nu een hele mooie buitenruimte ook, van kijk van zouden we daar kleine elementen kunnen invoegen? Maar ja ik weet dat het wel helpt. En het mbo beweegt niet veel.

De heer Katif: Dat is jammer. Voorzitter, nog een andere verdiepvingsvraag, want ik zie namelijk een aantal dingen zoals angststoornissen, autisme, depressie. Als u gewoon even, behoorlijk wat onderzoeken gedaan naar wat sporten eigenlijk kan betekenen voor mensen in dat soort situaties. En ik vind aan school moet je niet zeggen, ja ik heb geen middelen, nou zorg ervoor dat u die middelen krijgt zorgen. Ja. Is prima, maar het moet wel aangekaart worden. Ik bedoel zolang u het niet aankaart, weten we het ook niet. Maar u wilde nog, sorry voorzitter, maar mevrouw ...

De voorzitter: Ja wie zou hier een antwoord op willen geven?

Mevrouw Schnabel: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, mevrouw Schnabel?

Mevrouw Schnabel: We hebben een aantal gemeenteraadsvergaderingen terug een motie ingediend over die brede ontwikkelingsmogelijkheden voor mbo-studenten. En dat was juist hierop geënt, dat sport en beweging inderdaad dat dat niet in mbo-onderwijs valt en dat dat dus inderdaad wel specifiek voor juist die doelgroep goed zou zijn.

De voorzitter: En die was verworpen.

Mevrouw Schnabel: Hij is weg of is afgestemd als in, er was niet genoeg steun.

De voorzitter: Oké. Nou ik zeg, idee voor de ideeënbox. Nee geen vraag? Ik zou zeggen hij is best prikkelend nu, is er nu niemand die hier een hele leuke vervolgvraag op heeft? Ja, ik noem het niet voor niets prikkelend. We hebben hier een hand-out liggen voor wie daar behoefte aan heeft. Ik ga even kijken. In het kader van tijd, zijn er nog vragen aan mevrouw Terweij of aan de andere sprekers op dit moment van de commissie? Niet, dan ga ik het woord geven aan de ambtelijke ondersteuning, die mevrouw... U gaat beginnen? Gaat uw gang.

Mevrouw Benamu: Goedenavond. Even in aanvulling op wat al mijn voorgangers hebben besproken, wil ik heel even nog aanvullen dat behalve de matchmakers natuurlijk nog een heel ander scala aan interventies, programma's en projecten zijn, die ervoor moeten zorgen dat jongeren niet van school gaan of als ze op school dreigen uit te vallen daar interventies op worden gezet. In de memo die u allemaal heeft gekregen staat daar een heel aantal van genoemd.

Die zijn bijna allemaal onderdeel van het regionaal programma voortijdig schoolverlaten, waarover Carla Oprel eerder heeft gesproken. En daarbij wil ik ook aangeven dat zaken als bijvoorbeeld het informele leren bij maatschappelijke diensttijdprojecten zijn ondergebracht. Dus stel dat jongeren uitvallen en een tussenjaar nodig hebben of op een andere manier zich willen ontwikkelen, dan kunnen zij terecht bij een maatschappelijke diensttijdproject. Ook die worden ingezet in Dordrecht voor deze jongeren. Dan heb ik daarna nog een stukje voorbereid over wetgeving die de programma's en de interventies die genoemd zijn, ondersteunen. Het grote voordeel is dat er een wet aankomt, die ervoor moet zorgen dat jongeren van school naar

duurzaam werk worden geleid. Het is een wetsvoorstel van OCW en SZW samen en dat wetsvoorstel dat gaat de mbo's, ons als gemeente en de doorstroompunten tot afspraken dwingen, samen met de arbeidsmarktregio. En het is dan de bedoeling dat het regionale programma dat daar dan uit voortkomt een vangnet vormt voor jongeren, zodat zij echt richting een startkwalificatie of richting werk geleid worden. En dat betekent ook dat er meer middelen onze kant opkomen, waarmee die interventies kunnen worden betaald. Dus dan moet u denken aan mbo's, die studenten gaan voorbereiden op vervolgonderwijs of werk door intensievere begeleiding, de gemeenten, zoals bijvoorbeeld diensten van werk en inkomen, die een belangrijke rol gaan spelen, de participatiewet heeft daar een rol in, maar ook jongeren die bijvoorbeeld wel een startkwalificatie hebben, bijvoorbeeld met een vwo-diploma of hoger onderwijs, kunnen van die ondersteuning gebruik gaan maken. En tenslotte is het zo dat de doorstroompunten jongeren gaan helpen tot en met 27 jaar. Dat was nu tot 23 jaar, dus er gaat een grotere groep van mensen geholpen worden door die nieuwe wetgeving. En die zou er halverwege augustus aan moeten komen. Dat wordt aangevuld met een Actieplan Voortijdig Schoolverlaten, daarin zit een heel pakket aan maatregelen voor jongeren die echt voortijdig dreigen uit te vallen. Dat betekent een aanwezigheidsaanpak op scholen voor jongeren die ouder zijn de 18, zodat de scholen daar een verzuimaanpak op kunnen maken. De hulp in school die dan ook moet plaatsvinden, dus dat wil zeggen laagdrempelig en toegankelijk, zodat waar u het eerder over had als jongeren op het moment dat zij in school dreigen uit te vallen gewoon makkelijk en toegankelijk hulp of ondersteuning kunnen krijgen. En verder is het denk ik belangrijk om te melden dat ook aan praktijkleren gedacht wordt. Niet alle jongeren die gedijen goed op school, ze zijn niet allemaal genegen in de schoolbanken te zitten, dus wordt er ook aandacht besteed aan praktijkcertificaten halen. En wordt er heel veel aandacht besteed aan de overgang van vmbo naar het mbo en zelfs meerdere instroommomenten bij het mbo worden op dit moment onderzocht. Nou en daarmee sluiten dus deze wet en het actieplan aan op alle programma's die we al in gang hebben gezet met het regionale programma. Tot zover.

De voorzitter: Hartelijk dank. Zijn er vragen van de commissie? De heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ik sluit toch even aan op het informeel leren, omdat ik heel erg benieuwd ben of het informeel leren zoals u dat net verwoordde wel echt informeel leren is of dat het een informele poging tot leren is in de formele setting? Maar misschien moeten we daar eens een keer over doorpraten.

De voorzitter: Zou u daar een reactie op willen geven?

Mevrouw Benamu: Ja, ik denk, dat is goed. Laten we daar later over doorpraten.

De voorzitter: Dat vind ik dan een mooie reactie. Ik zag een vinger bij mevrouw Van Vugt.

Mevrouw Van Vugt: Dank u wel. Het ging me even over dat preventieve gedeelte, maar waar ik eigenlijk wel ontzettend blij mee ben dat dat ook echt in de aandacht staat. Het is wel zo dat je vaak op een middelbare school inderdaad dan merkt dat een kind dreigt

uit te vallen. Dan meld je dat bij de Leerplicht, worden lessen verzuimd, ook verzuim dat gedekt wordt door ouders en dat gaat dan vaak heel lang door voordat Leerplicht daar echt iets mee doet. Want het is vaak allemaal niet ernstig, niet urgent genoeg en we voelen eigenlijk op ons klompen aan dat we die leerling aan het kwijtraken zijn. Hoelang duurt het in Dordt doorgaans voordat een leerplichtambtenaar in actie komt, gewoon aan gaat bellen bij de leerling thuis van wat is hier aan de hand?

Mevrouw Benamu: Ik moet het antwoord schuldig blijven. Dit is echt heel technisch leerplichtambtenaren-info. Heel snel onze leerplichtambtenaren door...

Mevrouw Terweij: Heel snel, onze leerplichtambtenaren in Dordt.

Mevrouw Benamu: Daar ben ik echt heel blij bij ons op school.

Mevrouw Terweij: Ze zitten elke maandag bij ons op school. Heel erg snel en in vergelijking, want we hebben ook veel studenten uit omliggende gemeenten, dus wij werken niet alleen met de leerplicht van Dordrecht, maar die van Dordrecht is het snelste van allemaal.

De voorzitter: Dan ga ik naar de heer Bomius, nog een stukje.

De heer Bomius: Nou, dat wordt iets langer dan, wel iets langer dan net. Maar goed, we hebben nog de tijd dus dank u wel voorzitter. Ja. Van alles gehoord over met name de regionale aanpak. Wel lokaal vertaald hè. Heel veel Dordtse jongeren zitten op school bij Yuverta of bij Da Vinci, worden behandeld door de matchmakers, maar ook door allerlei andere initiatieven die er zijn en die al goed werken. Gaan we even doorzetten. Maar veelal regionaal geregeld en dat is heel belangrijk om dat ook te doen. We kunnen veel met elkaar samenwerken en daarin ook echt een keten vormen, maar we willen ook wel ja, toch kijken naar wat kan er nou lokaal en nou ja, daarvan heeft de vorige Raad al gezegd binnen Glansrijke Toekomst zien we dan mogelijkheden. Ik ga niet in 5 of 10 minuten het hele programma Glansrijke Toekomst toelichten. Dat lijkt me prima om dat wel te gaan doen en de opzet is om dat in het eerste kwartaal van 2024 te gaan doen. Maar ga toch alvast weer even wat zaken ophalen hè? Want wat staat er ook weer centraal? Dat is de groep kwetsbare jongeren met een afstand tot de arbeidsmarkt. Nou daar hebben we het nu ook over gehad. Wat ook centraal staat in het programma, is zoveel mogelijk gebruik maken van wat er al is of wat er komt hè, bijvoorbeeld wat mijn collega net zei actieplan, wat er aankomt om dat verder vorm te geven.

Kijk dat hoeven we allemaal niet te organiseren, dat gaat georganiseerd worden of dat is al georganiseerd. Maar we kunnen wel kijken hoe kunnen we nou gebruikmaken van die regionale aanpak en die lokaal gaan vertalen? En ook kijken van ja, is het niet systemisch, is het niet systematisch ingericht of moet je ook hier en daar kijken welk maatwerk is er nou specifiek nodig voor deze leerling, dit groepje, deze jongeren, dus daar willen we ook naar kijken. Nou gaan we ook doen, we gaan ook starten. Even nog die uitgangspunten in vijf puntjes uitgewerkt. Ziet u daar bij die vijf laatste bolletjes, wat hebben dan ook alweer in Glansrijke Toekomst gezegd? Nou, gemeente als regisseur, die zorgt ervoor dat de keten regelmatig bij elkaar komt. Superbelangrijk,

onderwijs, onderwijspartners, gemeente, dat ze het over hetzelfde blijven hebben en dat we de energie erin houden. Dus dat is de eerste. Monitoring is de standaard. Ga ik dadelijk nog eventjes iets over zeggen. Want heel blij dat bepaalde interventies werken, maar waarom is dat dan zo en hoe kunnen we dat dan gebruiken voor andere zaken? Nou life coaching is meer preventief gericht, meer groepsgericht, maatwerk is al een voorbeeld van genoeg, natuurlijk life coaching. Maar ik kan me zo voorstellen dat er ook alternatieve routes onder kunnen vallen, zoals informeel leren, waar we het nog verder over gaan hebben in een andere setting met de heer Kleinpaste, zeer toe bereid. Maar ook: er is nog wel meer nodig, want er werden net al vragen gesteld van ja, maar wat gebeurt er daarvoor hè op het VO, of misschien nog wel op de basisschool. Hoe zit dat met die leerplichtambtenaar? Waarom is die zo laat betrokken? Want ik ken ook wel die verhalen en dit is een voorbeeld waar het goed gaat, maar ja er zijn ook situaties waarin een leerplichtambtenaar pas later in actie kan komen omdat die ook een werkwijze heeft. Als die te laat wordt ingevlogen, dan start je eigenlijk opnieuw terwijl je al heel veel informatie hebt verzameld. Nou dat zijn zaken die we dicht bij elkaar brengen en met zijn allen beter gaan organiseren. Volgens mij heb ik dan dat wel verteld. Kunnen we naar de laatste hè? Want wat gaan we nou doen? Dat is nog wel even onder voorbehoud van uw knikje straks als er een raadsvoorstel komt. Maar goed, we kunnen al wel iets gaan doen, dus dat gaan we ook zeker doen. We zetten zoals u weet in op een langdurig programma. Dat gaan we wel doen met projecten en die projecten zijn echt bedoeld van niet zozeer met een start en een eind, maar wel met een start om het te pluggen in een goed programma. Belangrijk daarvoor te vertellen, is dat de partners die betrokken zijn bij de jongeren daar ook allemaal hun knikje ook al op hebben gegeven, dus er is veel draagvlak voor, want ja veel dingen werken, veel dingen gaan goed. En toch zien we dat het probleem niet opgelost is, dus er moet nog iets. Wat gaan we doen? We gaan 50 jongeren volgen, 50 Dordtse jongeren volgen. Er loopt al van alles, er gaat al van alles, van alles werkt al, we gaan ze wel volgen. Nou hoe we dat gaan doen, dat weten we ook al wel. Welke jongeren we gaan volgen, we hebben een soort profielbeschrijving. Die heeft u vast ook al een keertje gezien en anders gaan we die gewoon in kwartaal 1 nog eens een keertje laten zien. Dus we hebben daar wel een beeld van: jongeren die dreigen uit te vallen of jongeren die gaan uitvallen. Allerlei obstakels. Zeker AVG, ingewikkeldheden met systemen. Nou dat zullen we gelijk toegeven, dat is lastig, maar toch om een beperkte groep, 50 jongeren, te gaan volgen, dat moet gaan lukken. En dan moeten we ook gaan kijken hoe gaan we dat dan doen? En in principe lijkt het me ook netjes en handig dat de jongere daar zelf ook van weet. Nou op die manier willen we kijken van wat leren we hier nou gezamenlijk uit?

Welke leerpunten hebben we, wat kunnen we hiervan opsteken als het gaat om de interventies en hoe gaan we hiermee verder? Wat voor witte gaten of blinde vlekken legt dit nou eigenlijk open voor ons? Als je het niet gaat doen en je gaat het hoogoven blijven aanvliegen, dan kom je er waarschijnlijk niet, dus vandaar dat we ook praktisch insteken. Dat is een, wat voor jongeren zijn dat dan? Nou, ik denk wel dat het de jongeren zijn waar we het vanavond over gehad hebben. Twee gaan we ook doen, dat zei ik net al. Ik ga daar nog even later op door. Dat is van vmbo naar mbo, daar is ook een leuk of een interessant onderzoekje van geweest. Langdurig gevolgd, wat werkt, wat werkt nou niet, dus ook wat te vinden van het SOR, ook afstemming over gehad,

LOB gaat al heel veel goed. Hoe kunnen nou dat setje verder maken dat het nog beter gaat? Dat die loopbaantrajecten of die begeleiding daarin, dat dat nog beter gaat. Nou dat is inderdaad zo vroeg mogelijk starten, fris maken, in aanraking laten komen met allerlei interessante arbeidsmarktsectoren, maar ook kansrijke keuzes. Dat is ook iets wat in die advisering van het onderzoek heel erg naar voren komt. En ja, wat bij Yuverta ook wel naar voren kwam, van ja wat zijn ook kansrijke keuzes voor onze regio, voor onze arbeidsmarktregio? Welke sectoren zijn nou wel goed om op in te zetten en waar moeten we ze misschien wat minder enthousiast vol gaan maken? Nou en hoe doe je dat dan, met allerlei acties, stages, bezoeken, dat soort zaken en natuurlijk interesses, talenten spelen hier zeker een belangrijke rol, dat heeft het altijd gespeeld in LOB, maar het is ook echt wel goed om die kansrijke sectoren mee te gaan nemen, die voor u bekend zijn. En even aanvullend kijken we dan ook nog eens naar de ondernemers die kansrijk zijn in de regio. Dat komt vast in een andere sessie ook alweer naar voren. Maar ook die ondernemers die perspectief kunnen bieden en die bereid zijn om een kwetsbare jongere ook een stapje verder te helpen, die bekend staan om hun goed werkgeverschap, die zullen we hier nadrukkelijk in gaan betrekken. En het derde jaar kunt u hier ook zien. Warme overdracht is hier ook al wel genoemd. Met alle belemmeringen van dien wordt het door de professionals echt aangegeven, hier willen we werk van maken, we willen werk maken van die warme overdracht vmbo-mbo. Wij zien dat in sommige gevallen te veel informatie verloren gaat en ja, dat is zonde. Toch kijken hoe we dat wel kunnen doen. En verder de aanvulling dat eventueel overige projecten nog verder afgestemd moeten worden, maar deze twee zijn in ieder geval afgestemd en de overige projecten is het ook verstandig om die afstemming nadrukkelijk ook met u dan weer te gaan zoeken. Wat ter zake staat, heb ik al gezegd, dus dat hoeft ik niet nog een keer te doen. Planning is om dat in kwartaal 1 te gaan doen in 2024, dus dat even kort over Glansrijke Toekomst. Valt nog veel meer over te vertellen, maar niet in 5 of 10 minuten, dus daar wilde ik het graag wel bij laten, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Bomius. Hij dacht we hebben nog tijd over, dus ik pak ook lekker die tijd en ja ik vond ergens een mooie opmerking, want u zei als je het niet gaat doen, dan kom je er waarschijnlijk niet. Nou ik denk dat we wel weten, dan kom je er echt niet, dus dat we het moeten gaan doen, dat is wel duidelijk. Ik zag twee vingers, de heer Kleinpaste, dan kom ik bij mevrouw Van Vugt en mevrouw Schnabel.

De heer Kleinpaste: Voorzitter, ik sluit me aan bij de opmerking die u net maakte, dat sowieso. Ik ben blij dat u ook vertelde dat de ketenpartners ook heel veel draagvlak hebben voor de plannen die volop in ontwikkeling zijn. Dat is hartstikke fijn. Mijn vraag is of u met ketenpartners ook het gevoel heeft dat u een beetje bij de voorkant van het probleem bent aangeland met de plannen die u nu aan het maken bent. En ik ben ook heel erg benieuwd, want we hadden het ook even over jongeren, ik heb vanavond nog niet heel erg veel het gevoel dat we het echt over jongeren hadden, ik zou veel liever met jongeren praten, maar of die jongeren ook datzelfde draagvlak zullen hebben en zullen omarmen.

De voorzitter: De wethouder wilde antwoord geven?

Mevrouw Benschop: Nou, misschien gezien het proces wat we doorlopen hebben om tot deze twee projecten te komen, is mede ingegeven ook door de belangstelling en echte zorg die vanuit deze Raad is uitgesproken. Die voelden we zelf al, maar dat heeft ook weer geholpen om partijen echt te enthousiasmeren om met elkaar aan de slag te gaan. En als het gaat over dat eerste project, de 50 Dordtse jongeren, wat daar eigenlijk de bedoeling is. Want ik denk dat de heer Bomius al heel goed heeft uitgelegd wat het idee is van het project, maar wat echt in de praktijk moet gaan werken, is dat als we het hebben over een jongere die dreigt uit te vallen, dan is dat vaak niet alleen school die bij die jongere betrokken is. Dat kan het jongerenwerk zijn. Dat kan allerlei andere interventies zijn die ouders, die rondom die jongere georganiseerd zijn, die allemaal contactmomenten hebben met de jongere, maar die door problemen met de AVG of het gewoon niet weten van elkaar die gegevens niet kunnen delen. En het hele idee van dit project is dus om vanaf de voorkant op het moment dat er iets gaat gebeuren met die jongere, al die partijen toegang geven tot dezelfde informatie, dus iedereen moet gaan werken vanuit een plek, zodat voor alle partijen die betrokken worden of zijn bij deze jongere inzicht hebben in wat gebeurt er met dit kind? Ik noem het even kind. Maar wat gebeurt er met deze individu eigenlijk? Want we zien nu nog best vaak, dat werd net ook al aangegeven, als het gaat over de AVG gegevensdeling dat dat niet altijd, ook niet in de keten altijd bekend is. Dus het is eigenlijk een wijde optimalisatieslag door samen te werken rondom een jongere om vervolgens te kunnen zien, doen we nou de juiste dingen, hebben we dan de juiste interventies of hebben we inderdaad die blinde vlekken waar we meer op zouden moeten inzetten? Daar hebben we de handen voor op elkaar gelukkig vanuit alle partijen, het is best een lang proces geweest, want we zijn inmiddels al een jaar bezig om te komen tot iedereen bereid vinden om op deze manier te gaan samenwerken, want het vraagt best wel iets, het is een andere manier van samenwerken. Dus hebben we dan de mensen aan de voorkant? Nou ja, we hebben in ieder geval, als het gaat over deze 50 Dordtse jongeren zodanig aan de voorkant, dat we alle samenwerkende partijen ook daadwerkelijk laten samenwerken. Die tweede lijn is natuurlijk meer gericht op meer op de preventie kant.

De voorzitter: Dank wethouder. Ik zag nog twee vragen. We hebben nog vier minuten, drie minuten de tijd. Mevrouw van Vugt, gaat uw gang.

Mevrouw Van Vugt: Dank u wel. Misschien nog hele korte gewoon in de verdere ontwikkeling. Is het ook een overweging waard om die Glansrijke Toekomst wat meer te verzekeren door bijvoorbeeld het aanbod in opleidingen gewoon te halveren? Of misschien zelfs nog meer dan halveren, want er zijn nu wel 300 opleidingen.

De voorzitter: Ik zie dat de wethouder daar heel graag wat op wil zeggen.

Mevrouw Benschop: Nou ja, ik wil daar eigenlijk vooral op zeggen dat ik begrijp waar de vraag vandaan komt, maar dat we daar vanuit Glansrijke Toekomst niet op gaan sturen. Ik weet wel dat het ROC is in ieder geval zelf bezig met de kwaliteitsagenda om ook te

kijken van nou ja, is nou het aantal opleidingen en als daar heel transparant over wordt gedaan, dat een heel groot deel van de leerlingen in een heel klein deel van het opleidingsaanbod zit. Dus daar wordt wel degelijk naar gekeken om daar ook meer toekomstbestendigheid te realiseren.

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik het woord aan mevrouw Schnabel.

Mevrouw Schnabel: Dank u wel voorzitter. De heer Bomius, die vertelde net kort over de begeleiding van jongeren naar bij een ondernemer of een werkplek en ik kan me voorstellen, jongeren an sich dat is al best wel lastig, maar zeker ook als het gaat over die jongeren in extra kwetsbare positie dan is dat, kan me voorstellen, helemaal heel ingewikkeld. Hoe gaat dat vorm krijgen? En vervolgvraag is eigenlijk kort, er zit ook een haakje in als ik het goed begrijp naar arbeidsmarkt en menselijk kapitaal en dat komt volgens mij begin in het nieuwe jaar. Is het niet ook een idee om de mensen die bijvoorbeeld nu aan tafel zitten, daar dan bij dat uitvoeringsprogramma ook te betrekken of niet? Ik weet niet, maar ik wil het gewoon even op tafel leggen.

De voorzitter: Mevrouw Benschop.

Mevrouw Benschop: Dat is niet per se zo, denk ik. Dat is niet meest logische keuze. Wat eigenlijk net bedoeld werd of wat we gaan doen is als het gaat over 50 Dordtse jongeren of over die loopbaanoriëntatie waarbij je eigenlijk jongeren, kwetsbare jongeren of niet-kwetsbare jongeren binnen bedrijven wil brengen, dat je zicht wil hebben op wat zijn dit voor bedrijven en als je meewerkt vanuit het bedrijfsleven aan het project 50 Dordtse jongeren, dan heb je ook gewoon een verantwoordelijkheid. Het is niet zo dat wij daar met iemand aankomen en zeggen nou, hier heb je een extra paar handjes. Nee, als bedrijf moet je je ook willen committeren aan het verder brengen van deze jongeren, want het is iemand die extra ondersteuning en begeleiding nodig heeft. Wat we dan kunnen doen vanuit menselijk kapitaal en arbeidsmarkt is dat we dat bedrijf daar weer in begeleiden. Dus het is een soort dubbelslag waarin wij ook weer leren van wat heeft een bedrijf dan nodig om een dergelijke jongeren op deze manier te kunnen begeleiden? En daar kunnen we vanuit het andere programma weer op inzetten, dus het is een soort twee, aanvullend op elkaar. Maar het is niet zo dat dit uiteindelijk weer vanuit de arbeidsmarkt, vanuit banen met impact dan ingegeven wordt. Het is meer dat we de koppeling maken, omdat we zien dat we met een kwetsbare doelgroep te maken hebben. Ze willen goede werkgevers.

De voorzitter: Geachte commissieleden, we moeten dit gaan afsluiten. De tijd is voorbij. Ik wil mevrouw Schnabel van Partij voor de Arbeid bedanken voor dit initiatief. Er waren meerdere die er ja op hadden gezegd, maar u was degene die dat als eerste had genoemd. Nou, de heer Bomius heeft net uitgebreid uitgelegd dat dit nog gaat komen, dat er een planning is voor Q1 2024, dus er gaat nog genoeg gebeuren. Ja. Dan dank ik u voor uw input en aanwezigheid en dank natuurlijk aan onze sprekers, gasten en ambtelijke ondersteuning.

4. RV Vaststellen bestemmingsplan '15e herziening bestemmingsplan Dubbeldam, locatie Prunuslaan 25'

Voorzitter: De heer Groenewege
Commissiegriffier: De heer Den Boer
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Bootsman (GroenLinks)
Dhr. Damen (Partij van de Arbeid)
Dhr. De Feijter (ChristenUnie-SGP)
Mevr. De Heer (Forum voor Democratie)
Dhr. Den Heijer (VVD)
Dhr. Hartmeijer (SP)
Mevr. Los (gebiedsmanager Gemeente Dordrecht)
Dhr. Roggekamp (Gewoon Dordt)
Dhr. Schalken-Den Hartog (Beter Voor Dordt)
Mevr. Simon-Van Waardhuizen (Fractie van Waardhuizen)
Dhr. Stolk (VSP Dordrecht)
Mevr. Stolk (VSP Dordrecht)
Dhr. Tutupoly (Op ons Eiland)
Dhr. Uysal (GroenLinks)
Dhr. Van der Kruijff (CDA)
Mevr. Van Herwijnen (Partij voor de Dieren)

Portefeuillehouder: wethouder M. Burggraaf

Opening

De voorzitter: Nou, onze griffie sluit aan dus we kunnen beginnen. Welkom allemaal, raads- en commissieleden zie ik, de wethouder, wethouder Burggraaf en ondersteuning, niet in het allerminst alle omwonenden die opnieuw zijn aangesloten, van harte welkom. Voor het verslag wil ik eerst alle raads- en commissieleden even vragen om zich kort voorstellen en ik begin aan mijn rechterkant. Dat bent u.

De heer Damen: Leo Damen, Partij van de Arbeid.

Mevrouw Simon-Van Waardhuizen: Claudia Simon-Van Waardhuizen, Fractie van Waardhuizen.

De heer Stolk: Leo Stolk, VSP Dordrecht.

Mevrouw Stolk: Margret Stolk, VSP.

De heer Tutupoly: Gersom Tutupoly, Op ons Eiland.

De heer Schalken-Den Hartog: David Schalken, Beter Voor Dordt

De heer De Feijter: Bart de Feijter, ChristenUnie-SGP.

De heer Van der Kruijff: Wim van der Kruijff, CDA.

De heer Uysal: Abdullah Uysal, GroenLinks Dordrecht.

De voorzitter: Vanwege wat defecte microfoons hebben we even een stoelendans gedaan en ik wil toch even vragen om een nieuw voorstelrondje, want dat is toch wel even handig denk ik. En dan beginnen we even achterin daar, want daar zijn ook commissieleden gaan zitten.

Mevrouw De Heer: Betsie de Heer, Forum voor Democratie.

De heer Den Heijer: Rolin den Heijer van de Dordtse VVD.

De heer Hartmeijer: Raymond Hartmeijer, SP.

Mevrouw Van Herwijnen: Irma van Herwijnen, Partij voor de Dieren.

De heer Roggekamp: Erik-Jan Roggekamp, Gewoon Dordt.

De voorzitter: En dan naar mijn rechterzijde.

De heer Burggraaf: Maarten Burggraaf, wethouder.

Mevrouw Los: Saskia Los, gebiedsmanager gemeente Dordrecht.

De heer Damen: Leo Damen, Partij van de Arbeid.

Mevrouw Simon-Van Waardhuizen: Claudia Simon-Van Waardhuizen, Fractie van Waardhuizen.

De heer Stolk: Leo Stolk, VSP.

Mevrouw Stolk: Margret Stolk, VSP.

De heer Tutupoly: Gersom Tutupoly, Op ons Eiland.

De heer Schalken: David Schalken, Beter Voor Dordt.

De heer De Feijter: Bart de Feijter, ChristenUnie-SGP.

De heer Van der Kruijff: Wim van der Kruijff, CDA.

De heer Uysal: Abdullah Uysal, GroenLinks Dordrecht.

De voorzitter: En we zijn vergezeld door Nick Bootsman van GroenLinks Dordrecht met een defecte microfoon en Mark den Boer, commissiegriffier, met een defecte microfoon. We hebben het vandaag over het bestemmingsplan op de locatie Prunuslaan 25 in Dubbeldam. Daar staat nu een wijkcentrale van KPN, maar daar zijn plannen voor woningbouw en daarvoor moet het bestemmingsplan gewijzigd worden. We hebben al

een beeldvormende commissie hierover achter de rug. Toen hebben een aantal omwonenden hun visie daarop gegeven. Inmiddels is het oordeelsvormend geagendeerd met de volgende politieke vragen. Een: wat vindt de commissie van hoe het participatieproces is verlopen? Een vraag van de VSP. Twee: in hoeverre wordt er voldoende gedaan met de inspraakreacties? Een vraag van Beter Voor Dordt. Drie: is de beantwoording van de zienswijze afdoende? Een vraag van GroenLinks. Vier: wat vinden we van de voorgenomen hoogte, de massiviteit van het plan en de vervuiling? Vraag van CDA. En vijf: vinden we het bouwplan passend in het gebied of zijn er alternatieven? Een vraag van de SP. Nou na 24 oktober, dus na de eerste commissievergadering, zijn er nog schriftelijke reacties binnengekomen. Een brief van Samen Leuk Ouder Worden, SLOW, en een brief van projectontwikkelaar Olzburg en die zitten bij de stukken voor vanavond en die zaten ook bij de agendacommissie van vanavond en er is ook gelegenheid geweest om technische vragen te stellen en daar heeft een fractie gebruik van gemaakt. Die technische vragen zijn ook beantwoord, staat ook bij de stukken en het College heeft ook al een voorlopige reactie gegeven op de politieke vragen in diezelfde beantwoording. Ik wil eerst een inventarisatie maken van welke fracties het woord willen voeren. Mag ik wat handen zien? Ja. Drie, vier... Nou bijna eigenlijk iedereen denk ik, dus dan gaan we iedereen gewoon mooi af.

Mevrouw Stolk: Voorzitter. Voordat we gaan beginnen, mag ik dan even een vraag stellen?

De voorzitter: Zeker.

Mevrouw Stolk: Voordat we deze oordeelsvormende commissie gaan beginnen, zou ik toch graag een antwoord willen van de wethouder op of er een asbestsanering of sloopvergunning is op het PTT-gebouw.

De voorzitter: Ik geef dat wethouder kort gelegenheid om te antwoorden.

De heer Burggraaf: Voorzitter, we hebben het nu eerst over een bestemmingsplanwijziging.

Op moment dat de bestemmingsplan is vastgesteld, dan komt pas de fase van uitvoeringswerkzaamheden en dan wordt daar een aparte vergunning voor aangevraagd. En dat is het moment dat er getoetst wordt op de zaken die u benoemt.

Mevrouw Stolk: Voorzitter. Dan wil ik daar nog even op reageren. Het klopt inderdaad dat er nog geen asbestsanering is aangevraagd, maar er is al wel begonnen met slopen. En er is ook asbest. En die zit in, voor degenen voor de kennis die hier zitten, die zit in klasse 2.2A. Dat betekent nogal wat. En waarom is dat niet gecommuniceerd met de omwoners? Want dat is nogal gevaarlijk en wat betekent dat nu voor het proces wat we nu ingaan bij deze oordeelsvormende vergadering?

De voorzitter: De wethouder.

De heer Burggraaf: Die laatste vraag vind ik lastig te beantwoorden, anders dan dat ik hier nog even apart schriftelijk op terug kan komen, want ik weet niet precies wat nu de verschillende activiteiten daar zijn, hoe dat zit met vergunningverlening en dergelijke, dus dat moet ik even los van deze vergadering apart beantwoorden, maar ik denk dat dat losstaat van de inhoudelijke vraag voor wat betreft hetgeen hier nu voorligt voor een wijziging van het bestemmingsplan.

De voorzitter: Even vragen, heeft u een agendavoorstel nu of een ordevoorstel?

Mevrouw Stolk: Nou ja, ik zou heel graag willen dat dit voorstel teruggaat en dat we eerst eens gaan kijken wat er nu aan de hand is en hoe de procedures lopen, want volgens mij heeft de projectontwikkelaar niet de procedure gelopen zoals die gelopen moet worden. Dus ik zou graag dit aan willen houden voordat wij hier een oordeel over gaan geven en tegelijkertijd zou ik ook aan willen geven, omdat we allemaal gezien hebben hoe het participatietraject is doorlopen, ik heb geen bewoners gehoord die tegen het bouwen zijn in hun wijk, maar willen we dat er iets gebouwd gaat worden in die wijk, hebben we daar ook de bewoners bij nodig en zou het ons voorstel zijn om dit terug te nemen, dit raadsvoorstel en dat participatietraject nog een keer, maar dan ook goed te doorlopen met de omwonenden, projectontwikkelaar en alle andere partijen die daar nog in bij zitten.

De voorzitter: Ik hoor twee dingen. U heeft nu een ordevoorstel voor deze vergadering en u heeft een oordeel over het raadsvoorstel, namelijk tegen en dan een nieuw participatietraject als ik het goed begrijp en ik zag een hand van de VVD. Die wil denk ik ook dat ordevoorstel het woord geven.

De heer Den Heijer: Jazeker, ik wil op dat ordevoorstel reageren. Ik denk dat de toezegging nu gedaan is om daar schriftelijk op terug te komen en dit is een oordeelsvormende vergadering, betekent dat we uiteindelijk ook nog een besluit in de Raad daarover zullen nemen en ik denk dat het ook goed zou zijn als we, voordat dat we dat besluit nemen in de gemeenteraad, dat we die informatie dan van het College krijgen, maar dat hoeft ons nu niet te beletten om überhaupt een bestemmingsplanwijziging te bespreken. Dan zijn we onnodig de boel denk ik aan vertragen terwijl dit twee gescheiden punten zijn die mevrouw Stolk maakt.

De voorzitter: Dank. Ik zie nog de heer Schalken-Den Hartog van Beter voor Dordt.

De heer Schalken: Voorzitter, ik ben het niet helemaal eens met de heer Den Heijer van de VVD. Want als we gaan kijken naar de politieke vragen die hier aan de orde staan en zijn dat ook onder andere hoe vindt de commissie dat het participatieproces is verlopen? Met deze nieuwe informatie vind ik daar wel wat van en kan ik me ook zo voorstellen dat het wellicht slimmer is om eerst alles goed in beeld te krijgen voordat we een goede oordeelsvormende vergadering hebben en door gaan sturen naar de raadsvergadering.

De voorzitter: Helder. Ik zie de heer Damen, PvdA.

De heer Damen: Voorzitter, ik vind dat als er gesloopt wordt zonder dat er een vereiste asbestvergunning of verwijderingsvergunning ligt, dan moet daarop worden ingegrepen, dan moet de sloop worden stilgelegd. Dat staat los van de beslissing die nu voorligt. Wat je nu kunt constateren, maar dat gaan we bespreken, is of het participatieproces voldoende is geweest, maar dat is nog een punt dat we moeten bespreken.

De voorzitter: Ook helder. De heer Van der Kruijff, CDA.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, ik wil aansluiten bij de opvatting van de heer Damen. Een bestemmingsplan is iets anders dan een bouwvergunning en een sloopvergunning en als we dit bestemmingsplan vaststellen en of we dat gaan doen, wat er allemaal van vinden, moeten we vanavond gaan beoordelen met elkaar, maar dat betekent nog niet dat het allemaal gesloopt mag worden of gebouwd zonder vergunning maar dat zie ik wel los van elkaar.

De voorzitter: Oké. Ik heb van de wethouder het verzoek om nog even daarop te reageren. Met uw welnemen geef ik daar gelegenheid voor.

De heer Burggraaf: Ja dank u wel voorzitter. Ik was even niet op de hoogte van de werkzaamheden die werden genoemd en ik ben dus inmiddels, mijn collega's naast me wel, dus daar ben ik op bijgepraat. Er hebben geen sloopwerkzaamheden plaatsgevonden, er is wel asbest in het gebouw verwijderd. Dat is vooraf aan de omgevingsdienst kenbaar gemaakt. Dat is met alle zorgvuldigheid gebeurd en dat is niet onderhevig aan vergunningsplicht. Dat is vervolgens ook niet daadwerkelijke sloop. Dat is wat ik net zei, daar heb je weer een aparte vergunningsaanvraag voor en als het gaat over de informatie daarover, dat is vooraf gedeeld met alle mensen die zich hebben aangemeld voor de nieuwsbrief rondom de ontwikkeling.

De voorzitter: Nou we hebben nu meerdere visies gehoord op dit ordevoorstel, de visies van de Raad en reactie van de wethouder. Ik wil eigenlijk voorstellen dat we over dit ordevoorstel stemmen zodat we oftewel snel door kunnen met de vergadering, oftewel duidelijkheid hebben. Wie is er voor het voorstel van mevrouw Stolk van de VSP om nu dit onderwerp aan te houden? In afwachting van antwoord op technische vragen. Beter Voor Dordt, Fractie van Waardhuizen, Op ons Eiland en de VSP zelf neem ik aan, overige fracties niet, dan constateer ik dat er geen meerderheid voor is en dat we toch verder gaan met deze oordeelsvormende vergadering.

En gezien de belangstelling om aan het woord te komen denk ik dat het wijs is om gewoon het rijtje af te gaan en iedere fractie het woord te laten voeren. En wellicht is het dan handig om te beginnen bij bijvoorbeeld GroenLinks en dan de rest.

De heer Uysal: Dank, voorzitter. Voorzitter, deze casus laat heel goed zien met welke uitdagingen je te maken krijgt bij binnenstedelijk bouwen. Aan de ene kant is er grote behoefte aan betaalbare woningen voor verschillende doelgroepen en om tegemoet te komen aan die behoefte hebben we met zijn allen afgesproken om binnen de bestaande stad en de dorpsgrenzen te bouwen. En aan de andere kant dient ook rekening te gehouden worden met het leef- en woonklimaat van het betreffende gebied. En dat is

gewoon een heel bijzonder ingewikkelde procedure, dat gaat gepaard met veel discussies met belanghebbenden en omwonenden. Vaak leidt het ook tot aanpassingen van plannen. En dat is ook wat we hier zien, wat er hier is gebeurd. Het oorspronkelijke plan is op onderdelen aangepast om tegemoet te komen aan de wensen en de behoeften van de omwonenden, maar toch merken wij dat het participatieproces niet helemaal soepel is verlopen, waar de omwonenden nu met een vervelend gevoel terugkijken naar de gang van zaken en ook dit project in het algemeen. Nou dat werd net ook al genoemd, asbestsaneringswerkzaamheden. Op een gegeven moment werden de bewoners geconfronteerd met mannen in witte pakken. Die dachten wel wat gaat er gebeuren? Begint de sloop nu al? Maar dat was dus, dat ging dus om asbestsanering en nou ja de bewoners, dat werd gecommuniceerd via de nieuwsbrief en de bewoners die moesten zich dus aanmelden voor de nieuwsbrief of die moesten de ontwikkelingen in de gaten houden via de website en anno 2023 snap ik wel dat we alles digitaal proberen te organiseren, maar er zijn nog steeds mensen voor wie dit gewoon ontoegankelijk is. En hoe moeilijk is het dan om per post of per brief mensen, bewoners, omwonenden, belanghebbenden op de hoogte brengen van wat er allemaal gaat gebeuren in je wijk. Verder constateren wij ook dat de omwonenden over grofweg drie zaken nog zorgen hebben. Het gaat om de positionering van de vuilcontainers, de zorgen over privacy, maar met name ook de zorgen ook over schade aan de eigen woning bij het bouwen van het nieuwe complex. Veel huizen zijn gebouwd op staal, dus die zijn heel erg gevoelig voor trillingen en bouwwerkzaamheden. En ja, ik zou daarvan willen zeggen, maak een inventarisatie van de huidige staat van de woningen. En kijk vooral, hou het heel goed in de gaten wat er gaat gebeuren naar aanleiding van de bouwwerkzaamheden. Tot slot voorzitter, GroenLinks stemt in met het plan, maar we willen eigenlijk wel ook het College verzoeken, ga nog een keer in gesprek met de bewoners over de zorgen die ik net zojuist heb genoemd. We merken dat daar nog ongenoegen zit bij de bewoners en wij snappen ook wel dat niet volledig tegemoet kan gekomen kan worden aan de wensen van de inwoners, maar het is wel belangrijk dat de omwonenden worden meegenomen bij dit kleinschalig nieuwbouwproject, waar wij volledig achter staan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we door met de bijdrage van het CDA. Mijnheer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Dank u wel voorzitter. Het betreft hier de aanpassing voor het bestemmingsplan voor een inpassing van een initiatief van de stichting, ik geloof tenminste dat het een stichting is. Samen Leuk Ouder Worden, SLOW, voor ouderenwoningen in Dubbeldam, betaalbare ouderenwoningen en daar is grote vraag naar en daar heeft onze fractie, maar ik weet ook vele fracties met ons voor geijverd en enthousiast op gereageerd en ook mooi dat het plaats kan vinden. Onze conclusie is als je kijkt qua participatie dat er wel voldoende is overlegd, geluisterd en bekeken wat er van de wensen van de omwonenden inpasbaar zou zijn, maar dat je daar natuurlijk wel tegen grenzen aanloopt van wat inpasbaar is en dat is dus deels wel gehonoreerd en deels niet gehonoreerd. In de nagezonden brief lezen wij ook dat dat ook mede is ingegeven, zou het wat kleiner kunnen, dat dat wel zou kunnen, maar dat het dan leidt

tot duurdere woningen. En wij vragen als Raad nu altijd juist om betaalbare woningen, dus dat vinden wij ook wel een doorslaggevend argument om met deze schaal van dit appartementengebouw in te stemmen, omdat er dan ouderenwoningen ontstaan op een manier die we graag zien met collectiviteit, sociale samenhang, iets willen betekenen voor de omgeving, allemaal mooi in Dubbeldam. Ook voor ouderen die er echt om vragen om te kunnen wonen in Dubbeldam. Dus als je dat allemaal tegen elkaar afweegt, zijn we daarvoor. Past dat in Dubbeldam? Dat was een van de vragen van zo'n appartementsgebouw. Wij vinden op deze schaal, geloof dat het maximaal negen meter hoog wordt, dat is lager dan nu. Het wordt wel wat massiever, wat langer, breder, zeg maar. Maar als je het vergelijkt met andere appartementengebouwen die ook in Dubbeldam staan, is dat ook niet overdreven anders. En ik denk dat iedere Dubbeldammer ook wel de voorbeelden weet van waar elders in Dubbeldam ook zulk soort complexen zijn gerealiseerd. Wat betreft de overlast, die zal er tijdens de bouw vast zijn. Dat moeten we ook allemaal erkennen en dat geeft ook wel een opdracht aan de gemeente om toezicht te houden op wat de uitvoerder allemaal gaat doen om dat te beperken. En er moet ook een goede, als je het weer over communicatie hebt, daar hebben we het veel over de laatste tijd, een goede lijn naar de gemeente en naar de uitvoerder moet er zijn, dat als daar dingen gaan die mensen zorgen baren dat ze dat kunnen uiten en dat daar wat mee gedaan wordt. En wij vinden het ook belangrijk dat voordat dat gedaan wordt, de omliggende huizen, want die zijn inderdaad niet onderheid, dus die lopen inderdaad risico als je allemaal aan het werk gaat en als er trillingen komen, dat dat van tevoren goed geschouwd wordt en in beeld gebracht wordt en als daar schade ontstaat, dat is eigenlijk nog wel een vraag die een beetje beeldvormend is, maar ik stel ik hem toch maar stiekem erbij, dat daar dan ook mogelijkheid bestaat om die schade te verhalen. En dan was de vraag eigenlijk, die stiekem beeldvormend erbij is, komt die schade dan voor rekening van de gemeente of komt die schade dan voor rekening van de projectontwikkelaar in dit geval? Ik vermoed dat laatste, maar ik heb het nergens zo expliciet gevonden. Misschien staat het er wel en ligt het aan mij dat ik het niet gevonden heb.

De voorzitter: Mag ik vragen of het CDA hier een voorkeur in heeft, want dan kunnen we het misschien als politiek voorkeur, politieke vraag noteren.

De heer Van der Kruijff: Ik kan er ook meteen mijn gewenste antwoord wel bij vertellen. Mijn gewenste antwoord is dat dit risico voor de projectontwikkelaar is.

De voorzitter: Dan vatten we hem op die manier als politieke vraag op en dan kan de wethouder daar op die manier op.

De heer Van der Kruijff: Nou dat is heel vindingrijk van u, voorzitter. Dank u wel. Dan doen we het zo. En hetzelfde geldt voor wat betreft vervuiling van asbest, dat had ik nog niet gehoord, maar is ook een vorm van vervuiling. Dat was natuurlijk al een zorg bij de omwonenden, ook dat er olie vervuiling in de grond zit. Het is allemaal onderzocht, het zou allemaal niet zo zijn. Maar ook daarbij het verzoek om tijdens het traject van als het ooit tot bouwen komt, daar heel goed op te monitoren en dat in de gaten houden, want wellicht dat toch de historische kennis van omwonenden ergens wel op gestoeld is en dat er toch iets gevonden wordt wat bij het onderzoek vooraf toch niet naar boven is

gekomen en dat we dat extra goed in de gaten houden. En al met al, dat is dan het conclusie-oordeel van CDA, dat we kunnen instemmen met dit ontwerp bestemmingsplan.

De voorzitter: Dit bestemmingsplan. Dank u wel. Dan gaan we naar de ChristenUnie-SGP, de heer De Feijter.

De heer De Feijter: Dank u wel voorzitter. Kort over een nota van beantwoording van een zienswijze, die mocht wat ons betreft wat uitgebreider en wat invoelender worden geschreven, zo wordt er in zienswijze 1 onderwerp 2 een vraag over privacy terugverwezen naar onderwerp 1, waar helemaal niet gerept wordt over privacy en zorgen met betrekking tot privacy in alle overige zienswijzen, die worden steevast terugverwezen naar zienswijze 1, onderwerp 1 en die zijn in de tussentijd nog steeds niet veranderd en gaan nog steeds niet over privacy. Dit is weer een punt over de gemeentelijke communicatie, waar we laatst rond een ander thema ook al even bij stil hebben gestaan. Mensen die de tijd hebben genomen om bezwaar in te dienen, verdienen ook een antwoord waar de tijd voor is genomen. En wij verwachten dat de wethouder ook nota's van beantwoording meeneemt in zijn hernieuwde communicatie-ambities. Dan verder over het voorliggende bestemmingsplan. Daar zijn wij enthousiast over. We hebben het idee dat de initiatiefnemer veel rekening heeft gehouden met de buurt. Betekent dat dat alle wensen zijn ingewilligd? Nee, dat constateren wij ook. Maar er is wel zoveel mogelijk geluisterd en ook daadwerkelijk aanpassingen gemaakt naar aanleiding van gesprekken met de gemeente en ook naar aanleiding van gesprekken met omwonenden, waardoor nu een mooi passend plan voorligt, een plan dat ook voorziet in een vraag van veel oudere Dordtenaren om samen te wonen in een hofje, in deze collectieve woonvorm. We zullen dan ook voor dit plan stemmen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Beter Voor Dordt, de heer Schalken-Den Hartog.

De heer Schalken-Den Hartog: Voorzitter, dank u wel. Allereerst vindt Beter Voor Dordt, net als de meeste bewoners, dat we zeker niet tegen dit bouwplan zijn, want we weten ook dat de consequenties van het feit dat wij belangrijk vinden dat onze polders groen blijven, betekent dat we de bouwopgave binnenstedelijk moeten zien in te vullen.

Waar we vanuit Beter Voor Dordt wel moeite mee hebben, is het feit dat we ook nu weer worden geconfronteerd met het feit dat gewoon participatie weer niet goed wordt opgepakt, het feit dat inderdaad niet gewoon is geprobeerd of gewoon echt een uiterste poging is gedaan om alle bewoners te informeren over de activiteiten zoals die de afgelopen dagen er zijn geweest, dat vinden we echt gewoon onzorgvuldig en zeker met participatie wat we allemaal hoog in het vaandel hebben staan. Met betrekking tot de wensen van de omwonenden, we hebben inderdaad gezien dat er is gekeken naar in hoeverre daaraan tegemoetgekomen zou kunnen worden, vinden we het eigenlijk wel jammer, omdat wij het idee hebben dat wanneer je als projectontwikkelaar nog net ietsje verder zou gaan, net ietsje meer ook met gevoel voor de huidige bewoners, dat je ook veel meer medewerking en een andere houding vanuit de huidige bewoners krijgt,

ook in het vervolgtraject en zeker met wat nu dan ook nu weer speelt, vinden we eigenlijk vanuit Beter Voor Dordt dat we het liefst zouden zien dat het voorstel wat er nu ligt voor de aanpassing van het bestemmingsplan eigenlijk nog even op de tafel blijft liggen en er nog gewoon een actieve poging wordt gedaan om ook met die bewoners om de tafel te gaan zitten om te kijken in hoeverre je wellicht wel nog op sommige zaken tegemoet zou kunnen komen en ook om aan die bewoners te laten zien dat je wel je best gaat doen om de goede participatie van de grond te krijgen. Ook gewoon om in het verdere traject ervoor te zorgen dat er meer draagvlak komt.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de heer Tutupoly van Op ons Eiland.

De heer Tutupoly: Ik wacht nog even een momentje tot de volgende beurt.

De voorzitter: D'accord. Mevrouw Stolk, VSP.

Mevrouw Stolk: Voorzitter, dank. Voor het grootste gedeelte sluit ik aan bij de woorden van de heer Van Der Kruijff, want ook wij willen dat daar seniorenwoningen gebouwd worden. We hebben samen met CDA juist een initiatiefvoorstel juist voor knarrenhofjes en woonvormen voor ouderen. Alleen, en daar komen we weer op het woord communicatie, de communicatie van dit College, laat ik het dan maar heel voorzichtig zeggen, is niet sterk. Volgens mij gaf mijnheer De Feijter dat net ook al aan. Daar zijn slagen te maken. En als je kijkt hoelang dit al duurt met deze omwonenden en laat ik de wethouder meegeven, er zit heel veel kennis en kunde bij deze bewoners en ik zou u adviseren, ga eens met deze bewoners echt goed in gesprek, dan denk ik dat jullie er allemaal wel uitkomen. Alleen je moet bereid zijn om naar elkaar te luisteren en niet alleen horen, maar ook er iets mee doen. Dus mijn advies zou zijn: organiseer nog iets met deze bewoners, probeer te kijken of er tot compromissen gekomen kunnen worden, want we moeten bouwen in deze stad en dat weten we allemaal. En dan even ook op de opmerking van de heer Van der Kruijff. Volgens mij de projectontwikkelaar, die is voor de planschade volgens mij, maar dat weet ik niet helemaal zeker, maar die vraag die stel ik daar dan even bij en ook hier zou ons voorstel zijn om een nulmeting te doen. Een nulmeting om te kijken van is er nou shade, want die huizen zijn inderdaad gebouwd op staal, dus ik wacht heel eventjes de tweede termijn af en het antwoord van de wethouder voordat wij daar een klap opgeven.

De voorzitter: De heer Damen met een interruptie.

De heer Damen: Ja. Mevrouw Stolk heeft het over een compromis, maar dan ben ik benieuwd op welk punt zij dan een compromis zoekt, want de heer Van der Kruijff geeft net aan, van voor de betaalbaarheid heb je een bepaald volume, een bepaalde hoogte nodig, dat heeft consequenties voor de privacy. Is daar dan een compromis op te creëren, dat zeg maar zowel de betaalbaarheid als zeg maar minder of meer privacy en minder volume met zich mee brengt.

De voorzitter: Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Ja voorzitter. Of dat dan in het volume zit, dat weet ik ook niet. Ik ben geen bouwdeskundige, maar probeer er in ieder geval met de omwonenden eruit te komen zodat je fijn in deze mooie wijk, want laten we allemaal, we zijn allemaal een beetje trots op ons Dubbeldam zou ik maar zeggen, dat je gezamenlijk in een mooie wijk met elkaar op een fijne manier kan gaan wonen en niet een slechte start maken, dat bewoners en de nieuwe bewoners dadelijk tegenover elkaar komen te staan. Ga nou eens die verbinding zoeken en maak gebruik van de kennis en kunde die er in die wijk zit.

De voorzitter: Ik had zelf ook nog een vraag, gek genoeg, voor de helderheid van het vervolg van de vergadering. Want u had het over een nulmeting, bedoelt u dan een nulmeting van de woningwaarde of bedoelt u een nulmeting van de bouwkundige staat van de woning?

Mevrouw Stolk: Nou ja voorzitter, wel een goeie vraag die u stelt. Kijk als je gaat slopen bij dit soort huizen, dan heb je kans dat er scheuren in je huizen... Dus in de bouwkundige staat, dat zou dat zou mijn voorstel zijn maar daarvoor zeg ik ook, ik wacht even de beantwoording van de wethouder af.

De voorzitter: Dank voor de verduidelijking. Dan gaan we naar mevrouw Van Waardhuizen van Fractie Van Waardhuizen.

Mevrouw Simon-Van Waardhuizen: Dank voorzitter. Voor wat betreft de bouwopgave die binnenstedelijk voor ons ligt in onze stad, die onderschrijven wij volledig. Verder onderschrijf ik volledig de woorden van mevrouw Stolk van de VSP als het gaat om communicatie en participatie, ook wij houden ons op dit moment dus ook van de politieke oordeelsvorming.

De voorzitter: Dan gaan we door naar de PvdA, de heer Damen.

De heer Damen: Voorzitter, wat betreft massaliteit, hoogte en daarmee ook eigenlijk privacy dan in verhouding tot de betaalbaarheid, sluit ik aan bij wat eerder de heer Van der Kruijff heeft gezegd. Dan vind ik dat er hier een redelijk verhaal ligt. Wat betreft de schade bij de bouw, daar ligt een regeling, maar als je al begint met werkzaamheden zonder dat je daar actief de buurt over informeert, dan denk ik dat je vertrouwen in een goede schaderegeling schaadt. Dat is onnodig. Dus ik denk dat ook op papier de buurt geïnformeerd moet worden over welke stappen allemaal gedaan worden en op welk moment.

Dat is in ieder geval een belangrijke basis voor een goed vertrouwen. Wat betreft participatieproces, zie ik een probleem waar we vaker tegenaan gaan lopen, dat op moment dat een initiatiefnemer eerst een plan afkaart bij de gemeente van kan dit, kan dat, kan zus, kan zo, dan worden er afspraken gemaakt met de gemeente. Vervolgens wordt het plan voorgelegd aan de buurt en dan zal ook de reactie van de gemeente zijn van ja, we hebben met deze voorwaarden ingestemd dus het plan is akkoord. Nou dat leidt niet tot een warme reactie van de buurt, want die zeggen van nou, wij worden niet gehoord door de gemeente. Dat is een probleem waar we vaker mee te maken gaan

krijgen als we eerst initiatiefnemers met de gemeente laten praten. Van de andere kant kan ik me voorstellen dat de gemeente of dat de initiatiefnemer met de gemeente wil praten voordat hij een plan voorlegt aan de buurt, want dan legt hij misschien een plan voor wat de gemeente vervolgens afschiet en dat leidt ook weer tot problemen. Dat is een probleem waar ik niet zelf niet uitkom, maar waar we misschien nog wel over na moeten denken. Over het algemeen denk ik dat de initiatiefnemer redelijk geprobeerd heeft de buurt te informeren, dat daar af en toe wat dingen in misgaan, dat dat geloof ik ook meteen. Ik vind ook de reactie van de gemeente op de zienswijze wat kortaf, wel terecht, maar toch kortaf. Dit kan wat aardiger en vriendelijker en opener geformuleerd worden. Wij kunnen dus eigenlijk instemmen met het voorstel zoals er nu ligt.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we door naar de tweede rang, niet minder belangrijk, de heer Roggekamp, Gewoon Dordt.

De heer Roggekamp: Dank u wel voorzitter. Voorzitter, over communicatie is al heel veel gezegd. Dat wilde ik niet nog een keer gaan doen. Over binnenstedelijk bouwen, daar is het grootste deel van de Raad voor, hebben we ook altijd al aangegeven, jongens daar is een heel groot risico bij met onze mooie oude woningen, maar we zitten nu ook vooral te kijken naar het bestemmingsplan wat nu voorligt en we zien dat er best wel veel commentaren die er ook afgelopen overleggen zijn geweest, daar zien we best wel wat in terugkomen en we denken ook wel als Gewoon Dordt dat de wethouder genoeg mogelijkheden heeft om te zorgen dat alles wat besproken is, ook gewoon met dit bestemmingsplan uitgevoerd kan worden. Wat we wel missen, is dat in de vorige vergadering is ook heel veel gesproken over de bouwperiode, het maken van een schouw bijvoorbeeld. Ik weet in de Oude Landstraat toen er gebouwd is, is dat ook gedaan. Daar zijn vooraf alle huizen gefotografeerd van binnen als de mensen dat toelieten om te kijken of maar iets van schade was en later zijn ze ook langs geweest om dat te doen. Dus eigenlijk zien we wel zo'n zelfde traject, dat dat nodig is, maar dat staat eigenlijk voor een deel los natuurlijk van het bestemmingsplan zelf. Maar we willen wel meegeven dat we dat nodig vinden dat het gebeurt. En dan vragen we ons ook af van ja, je hebt ook tegenwoordig van die wettelijke milieuregels van CO2 en zo, volgens mij moet het ook voor die bouwperiode allemaal meegenomen worden om te zorgen dat het wel kan in zo'n beknopt gebied. Dus hiermee denken we dat de wethouder genoeg ruimte heeft om binnen dit bestemmingsplan, zoals het nu voorligt om de bewoners ook tegemoet te komen en daarmee denken we wel dat het bestemmingsplan voor ons in orde is.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Herwijnen, Partij voor de Dieren.

Mevrouw Van Herwijnen: Ja, dank u wel. Het voorstel betreft het vaststellen van een bestemmingsplan om een bouwontwikkeling mogelijk te maken en aan het bestemmingsplan ligt al een bouwplan ten grondslag en de Partij voor de Dieren is van mening dat het bouwplan passend is in de omgeving. En ik ben geen stedenbouwkundige, maar gezien de volgende afwegingen kunnen wij ons wel in het voorstel vinden. Allereerst het ontwerp bestemmingsplan, die maakt een bouwhoogte mogelijk van maximaal negen meter. En als je dan kijkt naar de omliggende woningen, dan hebben die een maximale bouwhoogte van 10 meter. Dus dan blijft hij in principe

binnen de mogelijkheden die de omliggende bebouwing ook al heeft. Het betreft een kleinschalige binnenstedelijke ontwikkeling die na sloop van een bestaand volume wordt gecreëerd en het gebruik van de bestaande kelder vinden wij een duurzame oplossing en ook wordt hiermee het parkeren op eigen terrein mogelijk gemaakt. En als laatste kunnen wij ons ook vinden in de beoogde doelgroep van deze appartementen. Dus daarmee zeg maar het bouwplan aan zich. Nou nog eventjes over die inspraak en participatie. We zijn wel blij met die extra informatie die nu is toegevoegd, want die heeft ons wel een beetje beeld gegeven over hoe dat communicatietraject heeft verlopen vanuit de ontwikkelaar en er heeft meerdere gespreksmomenten plaatsgevonden, maar ook via de website is gecommuniceerd en ik denk dat de ontwikkelaar op die manier ook met alle gesprekken en communicatie geprobeerd om zoveel mogelijk aan de wensen van de ombouwen te voldoen. Het is niet in alle punten gelukt, maar ik denk wel dat ze op de punten die technisch ook uitvoerbaar waren, dat ze zoveel mogelijk hebben geprobeerd in het plan in te passen. Zo denken wij dat we tot nu toe een zorgvuldig traject is doorlopen, maar daarmee is dit niet het einde van het communicatietraject. Het is wel van belang dat lopende eigenlijk de gehele procedure van bestemmingsplan en dadelijk ook bij het aanvragen van de omgevingsvergunning, maar ook bij de bouw en eigenlijk tot aan oplevering er een goed communicatietraject blijft met de omwonenden, dat met betrekking tot de communicatie vanuit de ontwikkelaar. Maar dan de communicatie vanuit de gemeente. En dan heb ik eigenlijk, herhaal ik het wel een beetje wat de ChristenUnie-SGP al heeft gezegd, vanuit die zienswijze nota. Ik moet constateren dat die erg zakelijk is verwoord. Hoe verder je gaat lezen in de zienswijze-uitwerkingen, hoe meer je leest, zie zienswijze of vraagbeantwoording 1 of vraagbeantwoording 2 en worden ze eigenlijk steeds korter. Ja dat ziet niet echt in op een communicatie die je zou willen, dus daarin zou ik zeggen van als je een zienswijze opstelt, probeer vanuit het oogpunt van diegene die de zienswijze heeft ingediend te denken en zover zo zorgvuldig mogelijk te beantwoorden al heb je dan hier en daar wel wat herhaling, maar uiteindelijk kunnen wij wel concluderen dat wij kunnen instemmen met het bestemmingsplan an sich.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hartmeijer.

De heer Hartmeijer: Dank voorzitter. Ja. In de beeldvormende vergadering hebben we met een aantal omwonenden kunnen spreken, ook nog met een andere omwonende via de mail contact gehad. En eigenlijk zat de zorg hem voornamelijk in de in de afvalcontainers en daarmee de kans op overlast, de privacy en het autoverkeer. En naar onze mening is daar bevredigend op geantwoord.

Over het afval: er is geen sprake van aparte containers per woning, daar was wat onduidelijkheid over, maar zoals dat altijd is bij appartementen een gezamenlijke afvalinzameling en nog een aparte bak voor plastic. Dus de zorg dat er enorme overlast van komt, is volgens ons niet aan de orde. Ik woon zelf in een complex met 30 woningen, veel meer dan de 16 in dit plan, twee stuks afvalbakken en zodra deze vol dreigen te raken, is daar meestal al het moment dat deze geleegd kan worden en met een afgesloten deur is er van stank eigenlijk nauwelijks sprake, maar ik besef me dat dat subjectief is. De ligging van de entree van de containerruimte is na overleg ook aangepast, zodat deze niet meer in de richting van de achtertuinen komt te liggen. Wel

vinden we dat het beter zou zijn om altijd inpandig ruimte in te tekenen voor afvalcontainers. Een apart gebouwtje naast het complex is inderdaad niet ideaal, dus dat is in dit geval wel een beetje de misser. Het stukje privacy. Daar zien we dat de ramen aan de zijkant voorzien worden van vaste lamellen, zodat deze eigenlijk vooral bedoeld zijn voor extra lichtinval, via die kant je in feite dus niet bij mensen in de tuin kunt kijken, dus daar is ook rekening mee gehouden. Dan de hoogte en uiterlijk van het gebouw. Nou ja, je wil natuurlijk inderdaad die fundering en die kelder gebruiken, want die heb je al, dus dat verklaar je op die extra hoogte en met die twee lagen in plaats van enkellaags worden de kosten voor de toekomstige bewoners ook lager. Dat is voor ons ook een goed argument om het zo te doen. Wel zouden wij de ontwikkelaar willen oproepen om het ook esthetisch goed te bekijken qua materiaal en kleurgebruik dat het wel een beetje past in het karakter van de wijk. Maar volgens mij kan dat nog prima. En dan extra autoverkeer richt een parkeergarage onder het gebouw. Ja. Met 16 woningen zal dat naar ons idee best meevallen. In algemene zin zou ik willen zeggen we moeten bij ontwikkeling van appartementen in de toekomst ook soms wel gewoon eerlijk zijn dat de ruimte steeds beperkter wordt. En dat het dus niet altijd maar vanzelfsprekend is dat er zomaar parkeerruimte voor auto's beschikbaar is. Maar goed, dat is evenwel buiten deze casus. Kortom de bezwaren van omwonenden hebben zij op een goede manier kenbaar gemaakt, maar zijn niet onoverkomelijk naar ons idee. En in het kader van verdichting, meer woningen voor 55+, die we gewoon nodig hebben, zullen wij gewoon gaan instemmen met dit bestemmingsplan.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Den Heijer, Dordtse VVD.

De heer Den Heijer: Voorzitter. Er ligt een mooie bestemmingsplan voor, een zogeheten binnendorpse ontwikkeling, 15 nieuwe woningen voor een oudere doelgroep, van wie we ook regelmatig horen, ik heb het ook veel eerder gezegd of horen zeggen dat die groep eigenlijk ook een stap zou willen maken naar weer een nieuwe woning en waarmee zij veelal hun huidige en misschien ook iets te grote gezinswoning achterlaten voor hopelijk een jong gezin of een woningzoekende starter. Deze appartementen verrijzen vlak bij het dorpshart, het Damplein, met een bescheiden hoogte. En bovendien komt met het vervallen van het huidige PTT-gebouw, een aardige kolos van een gebouw, te vervallen. Op de vraag of dit in voldoende mate aansluit bij het dorpse karakter, zou mijn fractie dan ook met een ja willen beantwoorden. Er kwam in de beeldvorming vanuit omwonenden een aantal punten naar voren over het voortraject en de participatie.

Ondertussen is er vanuit het College, Stichting Samen Leuk Oud Worden, nieuwe bewoners en de ontwikkelaar nadere toelichting opgegeven en op zich geeft het ons ook een positief beeld. Dat geldt ook voor de zienswijzen en er zijn ook aanpassingen gedaan op het gebied van privacy: gebouwlagen afgegaan, geschoven met volumes, beperkt ramen gemaakt, gemaakte combinatie met lamellen aan de zijkant van de woningen en we lezen ook dat er aan de keukentafels met bewoners is gesproken. En ja. De bouw komt weliswaar onder voorwaarden dichterbij, maar is ook minder hoog. En op meerdere momenten heeft de participatie plaatsgevonden, is er geluisterd en we zien dat deze initiatiefnemer inspanssen heeft geleverd om de wensen in te willigen. We gaan ervan uit dat een nulmeting en nameting van de bouwkundige staat van de huizen die er nu staan, standaard het geval is. Dat ik heb eerlijk gezegd persoonlijk recentelijk ook

meegemaakt. We horen graag van het College bevestiging hierop. Een zorg die we wel hebben is hoe we straks bij de inwerkingtreding van de Omgevingswet ervoor kunnen zorgen dat initiatiefnemers die zelf een participatie moeten organiseren, wat bijvoorbeeld in dit geval ook zo was, dit ook zo kunnen doen. En mevrouw Stolk ook had wellicht ook een punt, dat dat ook zo ervaren wordt. Wellicht kunnen we hier misschien op een ander moment over doorspreken, omdat dat toch iets is wat de commissie van belang vindt. En dit geval is mijn fractie van mening dat dat voldoende gebeurd is, maar het lijkt me niet gek dat over een ander moment daar wellicht eens technisch over door te kunnen spreken, omdat er nogal wat op ons afkomt via de nieuwe Omgevingswet. We waarderen de inspraak ook van de bewoners, want die hielden helemaal geen pleidooi tegen woningen. Ze hadden ook begrip voor de aankomende periode wat hen te wachten stond en begrepen zelfs dat ook bouwen van woningen gepaard gaat met overlast. Maar ze vroegen wel onze aandacht dat dit op een manier gebeurt, dat dit goed geregeld wordt en dat die overlast zo min mogelijk ervaren wordt. En dat lijkt ons gewoon een terechte oproep van de bewoners. Al met al. Dit is een acceptabele inpassing met een fijne invulling gericht op bewoners en nieuwe burens die er heel graag willen gaan wonen en de huidige woning achterlaten voor jongere gezinnen en stemmen daarom ook in met de aanpassing van het bestemmingsplan.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw De Heer, Forum voor Democratie.

Mevrouw De Heer: Voorzitter, er is al heel veel gezegd. Ja dat heb je als je de laatste bent. En tweede dan ook nog. Nee, Forum voor Democratie vindt dit een heel mooi bestemmingsplan. En om kort te zijn kunnen we daarmee instemmen. En ja, qua woordvoering zonder in herhalingen te vervallen, maar onze woordvoering sluit grotendeels aan bij wat mijnheer Van der Kruijff heeft gezegd. En ik wil daar nog aan toevoegen dat wat mevrouw Stolk zei over die communicatie, als het nodig is, als er nog behoefte is, dan steunen we wel als er nog zo'n bijeenkomst zou moeten zijn. En dus, ja dat was het, instemming met dit bestemmingsplan.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is nu de gelegenheid aan de wethouder om een reactie te geven op de gestelde vragen en punten.

De heer Burggraaf: Ja dank u wel voorzitter. Ja. Ik denk allereerst maar even goed om te benoemen waar de verschillende verantwoordelijkheden in zo'n traject liggen.

Daar waar het gaat om de participatie in het traject is het een verantwoordelijkheid van de initiatiefnemer zelf. Dat is nu in de huidige regelgeving zo en dat is zo meteen in de Omgevingswet ook het geval, alleen zal bij de Omgevingswet allemaal de tijden nog wat verkort worden, dan worden er nog wat hogere eisen aan die participatie gesteld, maar het is dus niet een verantwoordelijkheid van de gemeente om dat participatie sterk door te lopen, dat is de verantwoordelijkheid van de initiatiefnemer. De gemeente is natuurlijk wel als College verantwoordelijk voor de reactie op de zienswijzen met betrekking tot het bestemmingsplan. Daarvoor heb ik wat opmerkingen gehoord waarvan een aantal partijen zeggen nou, kijk daar nog eens naar of dat ook echt voor de ontvanger op een begrijpelijke manier geschreven is. Nou dat neem ik mee naar een volgende keer om te kijken hoe we daar de beantwoording van zienswijzen nog verder

kunnen verbeteren. Want dat moet natuurlijk gewoon, inhoudelijk is dat serieus gewogen, maar daar zal zoals u zegt vast nog verbetering in kunnen zijn om dat nog begrijpelijker te verwoorden. Dat zullen we de volgende keer anders beetje...

De voorzitter: Een interruptie van de heer Schalken-Den Hartog, VVD.

De heer Schalken-Den Hartog: Dank u wel voorzitter. De heer Burggraaf geeft aan op een begrijpelijke manier en dat is weer een zakelijke term die ik nu eigenlijk niet graag zou horen. Meer een levende manier van beantwoorden, dat je ook zo'n zienswijze beantwoord op de vraag, op de manier waarop de steller waarschijnlijk met emotie zo'n zienswijze schrijft, moet zich of tenminste degene die zienswijze beantwoordt, moet zich ook proberen in te leven in wat het betekent voor iemand die zo'n zienswijze schrijft.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Burggraaf: Ja voorzitter, inlevend, het is precies hetgeen wat ik bedoelde, schrijven naar degene die het heeft aangegeven. Dat nou ja, we ook in duidelijke taal antwoorden op de zienswijze. Dus dat aandachtspunt nemen we absoluut ter harte voor volgende fases waar we zienswijze moeten verstrekken. Ik vind het wel, en die wil ik toch ook aan u meegeven, in het beeldvormende systeem vond ik het wel een gemis dat je een vorige vergadering had, waarbij je eigenlijk niet een compleet inspraak hebt zeg maar van verschillende partijen met de verschillende verantwoordelijkheden. Want zoals ik net zei dat is een initiatiefnemer en ontwikkelaar die verantwoordelijk is voor het participatietraject. U heeft nu de stukken nadien gekregen. Maar het zou natuurlijk, tenminste dat is mijn persoonlijke reflectie op hoe dat is geweest, et zou natuurlijk veel beter zijn als u daar eigenlijk 360 graden beeld krijgt van alle verschillende kanten al in die fase. Maar goed, dat is meer ook voor uw eigen vergaderorde denk ik zou ik willen meegeven. Dan voor wat betreft het participatietraject zoals de Partij van de Arbeid ook even schetste van ja, hoe zit dat dan in het kader van het feit dat de gemeente aan de voorkant een ontwikkelaar een plan heeft, die niet in een bestemmingsplan past, waarbij je het toetst aan beleid en dat je volgens naar bewoners gaat en dat er misschien niks meer aangepast wordt, omdat de gemeente er al naar gekeken heeft. Ik begrijp die opmerking, maar dat is niet zoals we in het proces zitten. Aan de voorkant heeft u natuurlijk gewoon eigen beleidskaders meegegeven via een Omgevingsvisie, via allerlei andere kaders, daarop toetsen we op moment dat een ontwikkelaar komt.

We hebben daar ook al meegegeven in die voorfase van ja let op Dubbeldam vinden we het belangrijk dat daar geen enorme hoogbouw is, dat past niet bij het karakter van de wijk, dus daar is toen al in die fase ook de hoogte van de bouw is daarop aangepast. Vervolgens is er een participatietraject met de buurt geweest en daar zijn ook wel degelijk vervolgens aanpassingen op geweest hè. Dus het feit dat die slaapkamers naar de buitenzijde gericht waren, dat je een echt een binnenhof krijgt om de privacy van de bewoners te eerbiedigen, te waarborgen. Dat soort aspecten zijn in die participatiefase vervolgens aangepast. Dus het is echt niet zo, dus ik snap wat u vraagt, maar het is niet zo dat de gemeente of het College erin zit met van nou, aan de voorkant geven we dingen mee aan een ontwikkelaar en alles wat daarna uit de participatietraject komt, dat zou niet meer zwaar wegen. Want nee, dat is de volgende fase van het traject en daar

vindt het College van dat daar gewoon een goeie afweging van de belangen heeft plaatsgevonden. En dat kan ik nu herhalen, maar ik vind eigenlijk zoals de weging door onder andere SP werd gegeven door de heer Hartmeijer op de verschillende aspecten. Ja. Zo is het ook exact zoals wij het beoordeeld hebben en toen van gezegd hebben van ja, dat vinden we dat daar voldoende rekenschap aan is gegeven en binnen het haalbare voldoende invulling is gegeven aan de bezwaren die er waren. Dan is het andere aspect nog even over de communicatie. Nou ja. Er zijn nieuwsbrieven. Ik heb ook begrepen dat niet iedereen zich heeft aangemeld voor die nieuwsbrieven. Wij vinden het erg belangrijk dat communicatie in alle fases verder ook goed worden doorlopen. Dus dat punt neem ik ook weer even mee en geef ik terug aan de projectontwikkelaar om daar goed aandacht aan te besteden in het verdere vervolgtraject, om die communicatie naar de omwonenden op de goede momenten ook goed te blijven doen. Dan was de vraag van het CDA hoe betreft de schade van een aantal, als er schade ontstaat een ontwikkeling? Ja dat is allemaal, ligt die schadeverantwoordelijkheid bij de initiatiefnemer en er zijn gelukkig ook allerlei waarborgen voor om onafhankelijk te kunnen vaststellen of schade is ontstaan door werkzaamheden en dan dus inderdaad die verantwoordelijkheid komt te liggen bij de initiatiefnemer die daar dan vervolgens ook de schade moet vergoeden. En dan heb ik volgens mij voorzitter alle vragen beantwoord en mocht dat niet zijn, dan hoor ik het wel.

De voorzitter: Mevrouw Stolk, VSP.

Mevrouw Stolk: Ja voorzitter, ik ben toch even benieuwd hoe de wethouder ertegenaan kijkt. We hebben nu heel veel sessies al gehad, hoe je ertegenaan kijkt als je de insprekers hebt gehoord, vindt u dan echt dat er naar ze geluisterd is?

De voorzitter: De wethouder.

De heer Burggraaf: Ja voorzitter, het College is van mening dat er inderdaad goed naar de bewoners geluisterd is, omdat de bezwaren die genoemd zijn waar het ging om de privacy, daar aanpassingen in het plan zijn geweest. En nou ja goed, ik heb zonet ook allerlei, al die afwegingen gehoord en dan is het natuurlijk ook nog zo aan het einde van het traject, dat ik ook heel goed begrijp dat sommige bewoners die meer zouden willen, zeggen ja, wij zijn niet tevreden. Ja. Maar dat is uiteindelijk ook in een ontwikkeling kan het niet altijd zijn dat iedereen krijgt wat die liefste zou willen hebben. Wij vinden in het totaal dat er een goede afweging heeft plaatsgevonden.

Ik heb geconstateerd dat er heel veel keukentafelgesprekken hebben plaatsgevonden, ook één op één, dus dat daar ook in de communicatie zorgvuldigheid is geweest in het participatietraject. En nogmaals wat ik u net zei, ik geef nog eens een keer aan initiatiefnemers en ontwikkelaar mee om te zorgen dat dat ook in de het vervolgtraject goed wordt gedaan. Dat als er grote momenten zijn waarop werkzaamheden plaatsvinden, dat dat ook goed in de buurt wordt gecommuniceerd. Ik kan me voorstellen dat dat het beste werkt door gewoon even een briefje door de brievenbus bij iedereen te stoppen, zodat je zeker weet dat iedereen ook bereikt is. Dat soort punten ga ik nog teruggeven aan de initiatiefnemers.

De voorzitter: De heer Schalken-Den Hartog van Beter Voor Dordt met een interruptie.

De heer Schalken-Den Hartog: Voorzitter, dank u wel. De wethouder geeft aan bij grote werkzaamheden, grote momenten, maar volgens mij willen ook alle omwonenden graag bij kleine ontwikkelingen en kleine zaken die gaan gebeuren niet verrast raken. Dus ook op die momenten is het belangrijk om goed te communiceren en niet alleen via website, internet, maar ook bijvoorbeeld of even aanbellen of gewoon een briefje door de brievenbus.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Burggraaf: Zoals ik al zei voorzitter, het College vindt het erg belangrijk dat er goed gecommuniceerd wordt met de omgeving. En nou ja, dat zullen wij nogmaals aan de ontwikkelende partijen meegeven.

De voorzitter: Ik zag eerst de heer Van der Kruijff, CDA.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter. Ik had nog twee vragen namelijk als het over communicatie gaat, dus gewoon de suggestie dat er ook wel een telefoonnummer of e-mailadres, maar telefoonnummer lijkt me praktischer, beschikbaar komt voor omwonenden dat als er iets is, dat ze gewoon weten waar ze terecht kunnen en de andere is hoe er gemonitord gaat worden op eventueel de olievervuiling waar toch een verdenking is vanuit de bewoners, dat we dat extra goed in de gaten houden.

De voorzitter: De wethouder.

De heer Burggraaf: Ja voorzitter, dat is inderdaad gebruikelijk bij ontwikkeling om gewoon een vaste contactpersoon, een vast punt te hebben waar iedereen zich kan melden met vragen et cetera, dus dat zullen we zeker ook meegeven. Als het gaat om werkzaamheden en vervuiling, daar is ook uiteindelijk nogmaals een omgevings- en vergunningsaanvraag en er is toezicht op dat soort werkzaamheden. Ook dat het goed en zorgvuldig plaatsvindt.

De voorzitter: De heer Tutupoly, Op ons Eiland.

De heer Tutupoly: Ik had nog even twee vragen. Enerzijds hebben we net gesproken over zo'n nulmeting. Hoe staat u er tegenover wethouder, is er iets van standaardcontrole uitgevoerd hierbij en is de gemeente ook nog van plan zelf met de bewoners te spreken? Want we hebben het nu iedere keer gehad over het initiatief nemen, maar ik kan me ook zo voorstellen dat de gemeente wat zorgen weg zou kunnen halen. Hoe staat u daar tegenover?

De voorzitter: De wethouder.

De heer Burggraaf: Ja voorzitter, de nulmeting is een standaard procedure en het tweede aspect is nogmaals, het is een verantwoordelijkheid van de ontwikkelaar om de

participatie te organiseren. Maar als de bewoners de behoefte hebben om hun kant van het verhaal op die participatie te hebben, dan ben ik bereid om die afspraak te maken. Maar dat zou ik dan graag met de ontwikkelende partijen willen doen die de participatie heeft georganiseerd. Met nou ja, als daar behoefte aan is mensen die die daar nog een reflectie op willen geven om daar met zijn drieën een gesprek over te hebben.

De voorzitter: Mevrouw Stolk, VSP.

Mevrouw Stolk: Ja voorzitter. Ja. Ik ben wel blij met de toezegging die de wethouder nu doet, maar ik vind hem nog een beetje voorzichtig. Wat ik eigenlijk zou willen horen, is van ik ga met die omwonenden in gesprek. We gaan een goed gesprek hebben en we komen eruit. Dat zou ik het liefste horen. Ik weet niet hoe ik dat op de een of andere manier af moet dwingen, of ik dat überhaupt af kan dwingen, maar het zou de bewoners denk ik en de omwonenden laat ik het dan maar zo zeggen, wel enorm helpen om toch nog een keer goed naar deze mensen te luisteren, want ik heb toch echt het gevoel dat ze niet gehoord zijn of ze voelen zich niet gehoord en of ze nou wel of niet gehoord zijn, dat laat ik even in het midden, maar als je het gevoel hebt dat je niet gehoord bent, dan voel je je ook niet gehoord. Ja. Ik weet niet zo goed hoe ik dat nu uit moet leggen, maar ik leg het toch even terug.

De voorzitter: Uw woord is duidelijk. De wethouder.

De heer Burggraaf: Voorzitter, nogmaals even gegeven hoe het participatietraject is doorlopen, kan ik niet anders dan concluderen dat het goed is geweest en tegelijkertijd constateer ik ook dat wat u zegt bij een deel van de bewoners wordt gezegd van ja, wij hebben dat anders ervaren, dus met dat doel ben ik bereid om dat gesprek te plannen om te kijken, zitten daar lessen in die we in onze kaders die we rondom participatie stellen nog mee moeten nemen. Maar als het gaat om de afweging van de planontwikkeling zoals die nu voorligt, daar zit geen wijziging in ten opzichte van hetgeen wat we nu aan u hebben voorgelegd.

De voorzitter: Stemt het tot tevredenheid? Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Nee voorzitter, het gaat... Kijk weet je, het gaat puur weer over procesmatige dingen en sommige dingen gaan niet altijd over het proces. Ja tuurlijk gaat het daarover, maar er zitten hier toch ook mensen die, hoeveel zienswijzen zijn er al ingediend?

De voorzitter: Nee, hier gaan we niet aan beginnen. De wethouder heeft het woord en dit is een interruptie van mevrouw Stolk. Wil de wethouder daar nog op reageren? Nee, dat is niet het geval. Zijn er dan nog onbeantwoorde vragen of vragen aan de wethouder? Ik zie weinig belangstelling. Dan schors ik voor een kort moment om even de toezeggingen op een rij te krijgen en dan kunnen we even controleren of die goed zijn opgeschreven zo meteen. Een moment.

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering. Als wij het goed hebben bijgehouden, zijn er vier toezeggingen gedaan door de wethouder. Allereerst om aan de ontwikkelaar advies mee te geven over de communicatie, dan om in de reacties op de zienswijze vanuit de gemeente zelf een empathischere stijl te hanteren, ook om een punt mee te geven aan de ontwikkelaar om een vaste contactpersoon aan te stellen en als vierde om in gesprek te gaan met omwonenden samen met de ontwikkelaar. Maar bij die laatste weet ik niet of die zo hard is geformuleerd.

De heer Burggraaf: Nee voorzitter dat zeg ik. Ik ben bereid om dat gesprek aan te gaan daar waar bewoners zeggen nou, wij hebben een andere ervaring, gevoel bij hoe de participatie is geweest. En tegelijkertijd constateer ik ook dat de ontwikkelaar zegt nou, we hebben dat zorgvuldig gedaan. Dus daar wil ik het gesprek met de bewoners om, maar ik wil wel even de scherpheid hebben in de zin van, er zijn gewoon inhoudelijke punten waar bewoners van zeggen ja, wij vinden het te hoog, we vinden die containers et cetera. En daar verwijs ik u echt naar de zienswijze en de weging die daarin is geweest. Ja. En als u daar een ander oordeel over heeft, een andere beweging in doet. Ja, dan is dat uiteindelijk aan u als Raad om te zeggen of u wel of niet met bestemmingsplan vast... Maar daar ga ik niet het gesprek opnieuw over aan, want dan worden er verwachtingen gewekt die niet kloppen. Dus nogmaals, ik ga het gesprek aan met ontwikkelaar en met bewoners die zeggen goh, wij hebben een ander gevoel bij hoe de participatie is geweest en ik wil graag van beide kanten horen. Ja, waar het dan in zit en dat neem ik vervolgens weer mee terug in de kaderstelling die u doet hè? Want het is dus niet de gemeente die nogmaals verantwoordelijk is voor participatie, maar u stelt zelf de kaders op baas waarvan u zegt dat is goede participatie en daarop toetsen we of daar initiatiefnemers aan voldoen. Nou ja, die aspecten neem ik mee en als daar andere conclusies uit voort, als u zegt van nou we moeten nog een keer die kaders erbij pakken, dan kom ik weer bij u terug.

De voorzitter: Dank u wel. Dus dan noteren we die toezegging zodat u in gesprek gaat met de omwonenden over participatie samen met de ontwikkelaar. Ik zag een interruptie van de heer Den Hartog, Beter Voor Dordt.

De heer Schalken-Den Hartog: Ja dank u wel voorzitter. Ja. Alles gehoord hebbende en ook duidelijk in deze kamer blijkt ook dat eigenlijk niemand tegen dit bouwplan is, maar dat we ons vooral ook zorgen maken, ook met in het licht alle toekomstige ontwikkelingen die we nog binnenstedelijk gaan krijgen, dat we het wel heel belangrijk vinden dat vanaf de voorkant, vanaf het eerste moment die communicatie en die participatie gewoon goed en zorgvuldig wordt ingevuld. En dan kunnen we wel zeggen, dat ligt in eerste instantie bij de projectontwikkelaar, maar we creëren onze eigen problemen, als wij niet aan de voorkant ervoor zorgen dat die eerste stappen goed worden gezet. Want je staat vanaf het eerste moment met één-nul achter. Dus mijn voorstel zou zijn, het kan naar de gemeenteraad en wellicht met betrekking tot het ontwerp zelf het voorstel als hamerstuk, maar wellicht wel met een motie met een oproep richting het College op het proces.

De voorzitter: Oké. U loopt een beetje voor op de orde van de vergadering. Maar dank voor deze bijdrage. Had de heer Uysal nog? Nee, oké moet ik even... Een moment. Even kijken. Er zijn verschillende dingen gezegd waar we eerst wat over willen zeggen voordat we doorgaan met waar de heer Schalken-Den Hartog al mee begon. Even kijken. De wethouder maakte een opmerking over dat er bij de beeldvormende vergadering een perspectief aan het woord kwam en niet meerdere perspectieven. En de griffie heeft aangegeven dat dat inderdaad wordt meegenomen bij toekomstige beeldvormende sessies en dat dat een leerpunt was. Dan maakte de heer Den Heijer van de VVD een opmerking over dat die graag een bijeenkomst zou willen over participatie in de context van de Omgevingswet en wij zouden aan de heer Den Heijer willen meegeven om dat te doen in de raads werkgroep Omgevingswet om dat in die context mee te nemen. Kan de heer Den Heijer daarmee instemmen?

De heer Den Heijer: Ik ben vanavond ook een beetje de boodschappen jongen, dus ik zal het aan mijn collega mededelen die op dit moment ziek is. Dus dat zal ik even terugnemen in mijn fractie.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan zijn we nu aanbeland bij de fase waar de heer Den Hartog al was. Hoe gaan we verder met dit Raadsvoorstel? Wat is uw oordeel, heeft u moties of amendementen, kan het door naar de Raad of wilt u nog een oordeelsvormende vergadering? Dat is ook een optie. Wie kan ik daarvoor het woord geven? Ja, de heer Den Heijer, VVD.

De heer Den Heijer: Nou hetgeen wat de heer Schalken net zegt, dat kan ik echt voor een heel groot deel volgen. En tegelijkertijd, als we dit inderdaad inbrengen in die commissie van de Omgevingswet dan denk ik eerlijk gezegd niet dat hier per se een motie wat ons betreft voor nodig is. Dat staat natuurlijk andere partijen vrij. Dus wat mij betreft kunnen we het als een hamerstuk naar de Raad doorsturen, maar gaan we wel als commissie verder spreken over participatie in het kader van de nieuwe Omgevingswet.

De voorzitter: Ik word ook net ingefluisterd dat er over twee weken een bijeenkomst is over het startnotitie van het programma participatie. Dus wellicht kunt u die informatie ook nog meenemen. De heer Den Hartog.

De heer Schalken-Den Hartog: Ja, dank u wel voorzitter. Misschien een aanvulling op wat de heer Den Heijer net ook aangaf. We kunnen het binnen deze commissie doorsturen met de opdracht naar een andere werkgroep, maar vanuit Beter Voor Dorst vind ik het ook belangrijk om naar buiten toe te laten zien dat we het allemaal echt serieus nemen. En dat het via zo'n motie gewoon een nadrukkelijker oproep is om ook te laten zien aan de stad, met zijn allen vinden we communicatie en participatie zo belangrijk dat we dat ook echt zichtbaar meegeven.

De voorzitter: Dat kan uiteraard. De heer Van der Kruijff, CDA.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter. Ja daar wil ik toch aanhakend op wat u net zei, dan een procesvoorstel doen, want dit voorstel gaat natuurlijk breder dan alleen dit

bestemmingsplan. Dat hebben we ook recent allemaal nog gemerkt en daarom is het denk ik ook goed dat als we over twee weken toch de startnotitie participatie aan de orde hebben, dat we dat daar nadrukkelijk bespreken en als we denken dat het daar onvoldoende in geborgd is, wat mogelijk zo is, dat weet ik niet, dat gaan we ook nog uitvinden, dat we daar al dan niet met moties of amendementen meer scherpte inbrengen. Maar dan trek je het ook in één keer breed en maak je het niet van toepassing op een bestemmingsplan. Zou mijn voorstel zijn.

De voorzitter: De heer Schalken-Den Hartog.

De heer Schalken-Den Hartog: Ja, een goede aanvulling van de heer Van der Kruijff, absoluut, want het gaat ook met betrekking tot die motie wat Beter Voor Dordt betreft dan niet alleen op dit bestemmingsplan, maar de oproep richting het College en ook naar buiten toe laten zien dat we het allemaal wel echt serieus nemen, dat het met communicatie en participatie nog zorgvuldiger kan.

De voorzitter: Oké. Maar dan even voor de helderheid, want we moeten nu besluiten over het vervolgproces van dit raadsvoorstel, wilt u dan bij dit raadsvoorstel die motie indienen of doet u dat bij de startnotitie participatie, want dat verschilt natuurlijk voor hoe wij dit raadsvoorstel doorsturen naar de gemeenteraad?

De heer Schalken-Den Hartog: Ja, voorzitter. Ik denk dat een en ander ook afhankelijk is van die startnotitiebespreking die er over twee weken aankomt. Daar kan ik nu nog eigenlijk geen uitspraak over doen, dus ik wil best wel toezeggen dat wanneer het op een goede manier besproken wordt, we het bij het onderwerp in de volgende raadsvergadering met betrekking tot dit voorstel, dat we het alleen dan volstaan met een stemverklaring waarin we dan ook verwijzen naar dat die participatie en communicatie via die werkgroep terugkomt. Maar daar kan ik nu niet op vooruitlopen.

De voorzitter: Maar als ik dit hoor, dan klinkt het voor mij verstandig om op dit moment te zeggen, dit raadsvoorstel gaat door naar ons hamerstuk naar de gemeenteraad en dan kunt u altijd nog besluiten om moties, amendementen, op die manier. Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Nou ja, dat wilde ik zeggen en wij zullen ons daar nog even over beraden.

De voorzitter: Helder. De heer Hartmeijer, SP.

De heer Hartmeijer: Mag als hamerstuk, maar ik zou het wel waardevol vinden als de bewoners, als ze nog met zaken zitten, dat daar wel ruimte voor is dat ze nog iets kunnen toevoegen. Want volgens mij hebben we pas over een maand Raad weer, dus dat zou dan nog meegenomen kunnen worden.

De voorzitter: En op welke manier ziet u dat voor zich?

De heer Hartmeijer: Door een gesprek te organiseren als er nog punten zijn die u zegt, dat kan nog aangepast worden door de ontwikkelaar. Dat die dan nog meegenomen kunnen worden.

De voorzitter: Bedoelt u een gesprek met de commissie of een gesprek met de wethouder?

De heer Hartmeijer: Gewoon een gesprek met de bewoners, met de wethouder en de ontwikkelaar. Dat moet toch gewoon kunnen, denk ik?

De voorzitter: Nou, de wethouder heeft dat toegezegd, maar ik weet niet of dat lukt voor de volgende Raad. Misschien kan de wethouder daar iets over zeggen.

De heer Burggraaf: Voorzitter, u besluit hierover een wijziging van een bestemmingsplan. Ja. En daar gaat niet alles tot in detail als het gaat over ontwerp en aspecten en nogmaals wat ik heb toegezegd, ga ik een gesprek aan met de ontwikkelaar en bewoners die zeggen nou, wij hebben nog een andere beleving bij die participatie en wil daar graag het gesprek over en ik zal u daarover de uitkomst van dat gesprek zal ik u een kort verslag doen.

De voorzitter: Duidelijk dank u. Dan denk ik dat de conclusie moet zijn dat we dit raadsvoorstel als hamerstuk doorsturen naar de raadsvergadering en dat we hier nog meer over horen over twee weken bij de bespreking van startnotitie participatie. Klopt dat, klopt die opvatting. De heer Schalken-Den Hartog.

De heer Schalken-Den Hartog: Ja. Misschien nog een kleine aanvulling. De heer Burggraaf gaf net aan dat u ook verslag doet. Het is voor ons denk ik wel fijn dat we dat ook tijdig dan krijgen zodat we daar ook kennis van kunnen nemen voor die raadsvergadering.

De voorzitter: Nou ik neem aan dat de wethouder dat verzoek gehoord heeft. Ja. Kunnen we dan aldus besluiten? Ja, ik denk dat dat het geval is. Dan sturen we dit stuk als hamerstuk door naar de gemeenteraad en dan is deze vergadering gesloten. Dank u wel.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 19 december 2023.

De griffier,

De voorzitter,

A.E.T. Wepster

A.W. Kolff